

■ Yläkaupungille ”kävelykatu”

Keskustan liikennesuunnitelma valmistui. Uutiset 2–3.

■ JYY ajamaan perustuloa

Perustulo jakaa mielipiteitä, mutta ei perinteisten rajojen mukaan. Keskiäukeama.

■ Fresh from the sauna?

Willie Lahti calls bullshit on some Finnish myths. Page 17.

JYVÄSKYLÄN YLIOPIPPILASLEHTI

Laitoimme perseen kanteen

UUTISET

9.4.2012

JYY perustulon taakse

Edustajisto päätti osallistua BIEN Finland -perustuloverkoston kansalaisaloitteeseen. Alle 10 edustajaa vastusti perustuloaloitetta, ja se meni läpi jo koeäänestyksen perusteella. Lisää aloitteesta keskiäukeamalla.

Sami Tuori pääsihteeriksi

Jyyn pääsihteerin sijaisena aloittaa heinäkuun alussa **Sami Tuori**. **Minna Oinas** jää perhevapaalle. Tuori on toiminut vuodesta 2009

Yläkaupunki saamassa "kävelyk

Kauppakadun yläpäästä aiotaan tehdä "puistokatu-mainen" jaetun tilan katu. Siellä autot väistävät jalankulkijoita ja pyöräilijöitä. Lisäksi kaupat voisivat pitää kadulla koluja ja ravintolat pöytiä.

KAUPPAKADUN yläpäästä tehdään kävelykatumainen shared space -katu, mikäli suunnitelmat toteutuvat. Shared space -katu on samantapainen kuin pihakatu, selittää Jyväskylän kaupungin liikenneinsinööri **Timo Vuoriainen**. Autotonta kadusta ei siis tule.

"Autoilu on sallittu jalankulkijoiden ja pyöräilijöiden ehdoilla. Liikkuminen perustuu sosiaaliseen kommunikointiin. Esimerkiksi katsekontaktilla ikäänkuin sovitaan, kuka väistää", selittää Vuoriainen.

SUUNNITELMISSA autoilijat, pyöräilijät ja jalankulkijat jakavat saman tilan.

Eri liikkumismuodoille ei siis viipaloida omia kaistoja katutilasta. Tämä mahdollistaa myös sen, että kaupat voisivat pitää koluja pihalla, ja ravintolat tuoda terasseja.

"Katutilaa voidaan käyttää myös eri tarkoituksiin eri kellonaikoina. Voisi olla esimerkiksi niin, että päivällä tila on liikenteen käytössä, mutta illalla liikenteen rauhoituttua siihen tuodaan vaikka terasseja", sanoo Vuoriainen.

Timo Vuoriainen

"Jyväskylässä etäisyydet ovat sellaisia, että kävelymatkat vertautuvat automarketeissa vaadittavaan kävelyyn."

PARKKIPAIKKOJA on näillä näkymin tarkoitus säilyttää Kauppakadun varrella. Syynä on yrittäjien pelko siitä, että asiakkaat eivät jaksu kävellä parkkitaloista yläkaupungille, vaan menevät marketteihin.

"Samat pelot olivat kyllä silloinkin, kun Jyväskylään rakennettiin kävelykatua. Keski-Euroopassa on tehty asiasta tutkimusta ja ei kävelykeskusta ole vähentänyt asiakasmääriä, vaan on käynyt päinvastoin", sanoo Vuoriainen.

Timo Vuoriainen.

Vuoriainen uskoo, että syy pelkoihin on enemmän kulttuurin ja ajattelutapojen vanhakantaisuutta kuin käytäntöön perustuvaa.

"Kyllähän Jyväskylässä etäisyydet ovat sellaisia, että kävelymatkat vertautuvat varmaankin suurissa automarketeissa vaadittavaan kävelyyn. Tässä on varmaan sellainen kulttuuri takana, että ihmiset eivät ole vielä oppineet käyttämään pysäköintilaitoksia. Eihän markettienkaan pysäköinti ilmaista ole, vaan on se siellä

maitopurkin hinnassa. Eli senkin pysäköinnin maksavat kaikki asiakkaat", sanoo Vuoriainen.

KANSALAISET voivat jättää huomautuksia suunnitelmasta 10. huhtikuuta saakka. Sen jälkeen liikenneinsinööri Vuoriainen valmistelee suunnitelman päätösesitykseksi kaupunkirakennelautakunnalle, josta se kulkenee edelleen valtuuston hyväksyttäväksi.

"Tavoitteena minulla on saada tä-

Valituksia luvassa

Jyväskylän keskustan liikennesuunnitelman ydinajatus on kaupunkia kiertävä kehä, jolle autoilu keskittyy. Kehäsuunnitelmaan liittyy kiinteästi Ruusuapuiston liikenneympyrä.

Ruusuapuiston kaavamuutokset eivät tule menemään läpi kovin helposti. Seminaarinmäen juurelle on tarkoitus rakentaa korkeita taloja. Äylän asukkaat vastustavat suunnitelmia. Kaavamuutosta vastustaa mui-

den muassa **Kauko Sorjonen**, j o n k a säätiöllä on

yllin kyllin resursseja vastustaa kaavamuutosta viimeiseen asti hallinto-oikeudessa. Kauko Sorjosen säätiö järjesti jo keskustelutilaisuuden kaavan tiimoilta.

Jarno Liski

Jyyn koulutuspoliittisena sihteerinä ja sitä ennen edustajistossa grönionin ryhmässä. Tuori sai edustajiston äänestyksessä 30 ääntä. Toiseksi viidellä äänellä tullut **Ville Pekkala** on Tuorin varahenkilö.

JYY palkitsi hyvät opettajat

JYY palkitsi **Malgorzata Lahden** parhaaksi vieraalla kielellä opettavaksi opettajaksi. Lahti työskentelee viestintätieteiden laitoksella

tohtorikoulutettavana puheviestinnän oppiaineessa.

Äänestykseen osallistuneet opiskelijat luonnehtivat Lahtea mahtavaksi opettajaksi, joka tietää mitä tekee, ja jolla on hyvä kielitaito.

Jyy järjestää kilpailua kiinnittämiseen huomiota yliopiston vieraskielisen opetuksen laatuun.

Tavoitteena on kannustaa opettajia kehittämään osaamistaan ja muistuttaa, ettei opetuksen tason tulisi olla kiinni opetuskielestä.

RAMBOLL

Asiantuntija ihmettelee Kankaan kauppvoja

JYVÄSKYLÄN YLIOPISTO

Jyväskylän yliopiston Kauppakorkeakoulun lehtorin mukaan paperiyhtiöt voisivat halutessaan hälventää epäilyksiä veronmaksajien vedättämisestä.

JYVÄSKYLÄN yliopiston lehtori Antti Rautiainen pitää aiheellisena Jylkkärin kysymyksiä Kankaan alueen kaupoista. Rautiainen opettaa Jyväskylän yliopiston Kauppakorkeakoulussa muun muassa tilinpäätösanalyysiä ja arvonmäärittämistä.

JYLKKÄRI huomautti viime numerossaan M-Realin ostaneen Kankaan tehdasalueen käytännössä 6 miljoonalla eurolla sekä panteteilla, joiden todellinen arvo näyttäisi olevan murto-osa niille lasketusta arvosta. Kaupunki kuitenkin lunasti maat 13 miljoonalla eurolla.

“Huoli yritysten välisten kauppajien markkinahintatasosta, hintaneuvottelevien avoimuudesta ja siten Kankaan alueen hintatason oikeellisuudesta kaupungin ja jyväskyläläisten veronmaksajien näkökulmasta tarkastellen on periaatteessa ihan aiheellinen”, sanoo Rautiainen.

“Tällaisten maakauppojen tulee mielestäni perustua ns. reiluun peliin ja markkinahintoihin”, hän sanoo.

RAUTIAINEN muistuttaa, että veronmaksajat eivät välttämättä ole hävinneet rahaa, vaikka M-Real olisikin veronmaksajien kustannuksella hyötynyt.

“Eri asia sitten on, onko tapahtunut mitään ongelmallista tai voisiko sellaista ainakaan mitenkään todistaa.

Antti Rautiainen

“Tällaisten maakauppojen tulee perustua reiluun peliin ja markkinahintoihin”

Nähdäkseni kaupunki on silti voinut tehdä hyvät kaupat Kankaan alueesta, olipa myyntihinta Sappin ja M-Realin välillä sitten sovittu millä perusteella tahansa”, sanoo Rautiainen.

“Isoissa konserneissa on usein aidosti hyvinkin monia erilaisia kauppvoja eri tahojen välillä, joten voi olla esimerkiksi useita eri patenttien myyntejä tai ostoja yms., mikä vaikeuttaa ulkopuolisen mahdollisuuksia saada oikea kuva tilinpäätöksestä ja yksittäisen kaupan vaikutuksesta kokonaisuuteen”, hän jatkaa.

Antti Rautiainen

“Myös se, että YIT sai ostaa jonkin alueen eri hintatasolla osin kaupungin virkamiesten päätöksellä on mielenkiintoinen seikka”

JYLKKÄRI on kysynyt tällaisten perusteiden perään sekä M-Realilta ja Sappilta. Kumpikaan ei suostu kommentoimaan kauppvoja tarkemmin. M-Realilla ja Sappilla oli vanhastaan olemassa sopimus, jossa M-Realille oli sovittu oikeus ostaa Kankaan tehdasalue. M-Real ei suostu kertomaan, mikä hinta sopimuksessa oli sovittu. Yhtiö ei myöskään kommentoi, oliko kaupungin maksama 13 miljoonaa euroa enemmän tai vähemmän kuin M-Realin ja Sappin välisessä sopimuksessa oli kauppahinnaksi sovittu.

YHTIÖT VOISIVAT Rautiaisen mielestä halutessaan hälventää epäilyksen varjoa.

“Tilinpäätöstenhän tulee antaa oikea ja riittävä kuva toiminnasta ja jos tällainen pienikin epäily on Jylkkärissä herännyt, voi tietysti olla, että kauppajien taustoja olisi voinut kertoa laajemminkin”, hän sanoo.

“On myös toisaalta ymmärrettävää

Tilinpäätösanalyysiin erikoistunut lehtori Antti Rautiainen sanoo, että paperiyhtiöt voisivat valottaa Kankaan maakauppojen taustoja, jos ne haluaisivat osoittaa, etteivät ne manipuloineet Kankaan tehdasalueen kauppahintaa kaupungin rahastamiseksi.

etteivät yhtiöt halua välttämättä kertoa kaikkien liiketoimiensa tai suunnitelmien yksityiskohtia tai muita yritys-salaisuuksiaan laajemmalti”, hän jatkaa.

SEN JÄLKEEN, kun kaupunki oli päättänyt etuosto-oikeudellaan lunastaa Kankaan tehdasalueen, tehtiin alueella toinen kauppa, jossa M-Real myi YIT:lle maita Kankaan alueelta. Tässä

kaupassa etuosto-oikeutta ei käytetty ja päätöksen siitä teki virkamies, eikä kaupunginhallitus.

“Myös se, että YIT sai ostaa jonkin alueen eri hintatasolla osin kaupungin virkamiesten päätöksellä on mielenkiintoinen seikka jutussanne”, sanoo Rautiainen.

’kadun’

mä lautakuntaan jo huhtikuun aikana. Silloin valtuuston päätös tulisi varmaankin kesällä”, sanoo Vuoriainen.

Jarno Liski
paatoimittaja@jylkkari.fi

Timo Vuoriainen

”Katutilaa voidaan käyttää eri tarkoituksiin eri kellonaikoina. Voisi olla esimerkiksi niin, että päivällä tila on liikenteen käytössä, mutta illalla liikenteen rauhoituttua siihen tuodaan vaikka terasseja”

NÄKÖKULMIA

REUNAHUOMAUTUS

 Emilia
Kukkala

Mikset tahdo olla mun kaa?

TIETÄISITPÄ, MITÄ se susta oikeasti ajattelee. Sun paras ystävä pitää sua urpona. Sun vanhemmat ei rakasta sua. Sun muija on sun kaa sun kiesin takia.

Joku sanoisi tätä ala-astetasoiseksi keljuiluksi. Joku toinen rakentaa teoriansa sille ja kutsuu itseään sosiologiksi. Teoriassa ihmisille lasketaan – tämä on varmaankin sitä korkeampaa matematiikkaa – markkina-arvo. Tausta-ajatuksena on selittää, miksi joku saa ja joku toinen ei.

Ei sitä olisi kannattanut käydä yliopistossa asti miettimässä. Eräskin varastomies ehdotti saamattomuuteen lääkkeeksi ennakkoluuloista luopumista ja olennaiseen keskittymistä. Peruskoulupohjalta, mutta elämäntoulu käytyä.

MIKÄ SITEN on olennaista? Se, että ymmärtää sosiaaliset suhteet vähän laajemmin kuin mielestään epäreiluihin karjamarkkinoihin. Näkee ihmisiä eikä hintalappuja. Lakkaa lätkimästä niitä joka penan ja pirjon persposkille.

Aikuisten ihmisten välinen kanssakäyminen on siitä jännä juttu, että toisilta ei voi oikeastaan vaatia mitään. Ei palveluksia, ei läheisyyttä, ei tukea, ei ymmärrystä, ei seksiä. Ei kerta kaikkiaan mitään. Kaikkea voi saada, mutta vain sitä kautta, mitä itse antaa.

Joskus saa enemmän kuin antaa, joskus vähemmän, joskus jotain aivan muuta kuin itse antoi tai halusi. Joskus menee aivan vituiksi, mutta sellaista elämä on. Sosiaalinen elämä ei ole matematiikkaa. Ei edes markkina-arvoteoriaa.

SIKSI JOTAIN toiselta halutessaan ei voi kuin katsoa peiliin: millainen ihminen siltä katsoo takaisin? Ei siihen sen kummempaa teoriaa tarvita. Yhteiskunnalta voi vaatia kaikenlaista, muttei kivoja kavereita tai edes panokavereita.

Markkina-arvoteoria tyypistää ihmisen siinä kuin uusliberalistinen talousteoriat. Molempien levittäjillä on motiivinsa, joiden arvailun jätän lukijan haltuun.

Feministeillä on tietysti omat motiivinsa. Kuten, että ihmisiin suhtauduttaisiin yksilöinä eikä halpoina stereotyyppienä. Tämä on myös henkilökohtainen motiivini. Minusta on mukavaa, kun minuun suhtaudutaan ensisijaisesti yksilönä – myös haluissani ja tarpeissani. Siksi pyrin suhtautumaan niin myös muihin.

Sattumaako sitten, saan useimmiten olla tekemisissä helvetin mukavien, fiksumien, reilujen, ihanien ja rakastettavien ihmisten kanssa. Ystävänä, toverina, kaverina, työkaverina, kumppanina. Toiset elävät karjamarkkinoilla, toiset elävät elämää.

Kysymyksiä vailla vastausta

Mark Twain antoi aikanaan kultaisen sijoitusneuvon: ”Ostakaa maata, sitä ei valmisteta enää”. Kaupungille maakaupat tuppaavat olemaan kannattavia ainakin paperilla. Se johtuu ennenmuuta siitä, että kaupungilla on valta päättää kaavoituksesta. Kaava määrää, mitä minnekin saa rakentaa ja kuinka paljon.

Tästä johtuen kaupungin johdosta vakuutetaan, että Kankaan alueen lunastaminen 13 miljoonalla eurolla oli kaupunkilaisille kannattava kauppa, ja se siitä. On kuitenkin vaikea ymmärtää, miten tämä riittäisi vastaukseksi veronmaksajille, joiden nimissä otettiin lainaa maakaupan tekemiseksi.

Vaikka veronmaksajat joskus pääsisivät kaupassa omilleen tai voitollekin, on silti kiinnostavaa tietää, pääsiko M-Real (nykyään Metsä Board) kaupassa keinotekoisesti miljoonien eurojen voitoille. Metsä Board on pörssiyhtiö, jonka enemmistön omistaa viime kädessä suomalaisen metsänomistajien osuuskunta Metsäliitto.

M-Real ja Sappi kieltäytyvät molemmat kommentoimasta tarkemmin maakauppoja ja niiden kanssa samanaikaisia patenttikauppoja. Mikään ei estäisi molempia

pääkirjoitus

9. huhtikuuta 2012

Mark Twain antoi aikanaan kultaisen sijoitusneuvon: ”Ostakaa maata, sitä ei valmisteta enää”.

kertomasta, miten M-Realin onnistui myydä patentit Sappille miljoonien eurojen voitolla etenkin, kun Sappi ei näyttäisi laskeneen patenteille mitään arvoa omassa kirjanpidossaan.

M-Real oli vuonna 2008 sopinut Sappin kanssa tehdasmaiden takaisinosto-oikeudesta. Jos takaisinosto-oikeudesta on sovittu, olisi loogista, että myös hinnasta on sovittu.

Kuitenkaan kumpikaan yhtiö ei halua näyttää takaisinostosopimusta. Mikäli sopimuksessa on sovittu tehdasalueen hinnaksi 13 miljoonaa euroa, olisi asia sillä selvä, ja Jylkkärissäkin pitäisi keksiä uutta kirjoitettavaa.

TOIMITUS SUOSITTELEE

JYVN VIPPI (laina).

Velka pitää pinnalla, etenkin halpakorkoisen velka.

TYÖTÖMYSKASSA (vakuutus).

Näin humanistillillakin on syytä valmistua.

YRITYSASIAKKUUS (napinpainallus).

Kaikista jonoista pääsee nopeammin, kun otta vuoronumeron oikealla painikkeella.

Onko kenelläkään selkärankaa lähteä kyytiin yhtiöön, josta tulee seuraava Facebook tai Google? Yhtiö ei tule Suomeen virkamiesten vuoksi.

sarjayrittäjä Hannu Kailajärvi
(Twitter @hannukailajarvi 17.3.2012)

Casablanca Kortepohjaan

Kyseessä ei ole mikään Bogart-Bergman - inkarnaatio. Eikä myöskään kyseisen elokuvan esitys. Mutta elokuvien kanssa ollaan tekemisissä: Kortepohjaan on viime viikolla perustettu elokuvakerho, ja se on ainakin

Kellastuneet sivut

ennen oikeusviranomaisten veto-oikeutta valinnut nimekseen Casablanca.

Mutta miksi ihmeessä elokuvakerho. Kaupunkihan suorastaan pullistelee elokuvaa, on Kampus-kinoa, ar-

kistoa, kaupungin kerhoa ja kaupallista levitystä. Näille kaikille on kuitenkin yhteistä se, että valinnat elokuvista tekee joku muu kuin varsinaisen yleisö. Näin tekijät erotetaan entistä kauemmaksi vastaanottajista.

Jyväskylän ylioppilaslehti
(20.2.1985)

Kankaan kaupat puhuttivat kaupunkilaisia

Jylkkäriin kaupunkinumeron (4/2012) uutinen epäselvyyksistä Kankaan tehdasalueen kauppahinnassa ei juurikaan keskusteluttanut Jylkkäriin nettisivuilla tai Facebook-ryhmässä.

"Jylkkäri voisikin alkaa tutkivan journalistin sivustoksi. Esim. Onko Jyväskylässä toteutettu yhtään kiinteistökauppaa ilman hyvävelijärjestelmää ja lahjuksia? Ainoastaan Perussuomalaisen valtuutettu taisi tätäkin kauppaa arvostella", kommentoi Jussi ainoana lukijanamme.

Meistäkin olisi mukavaa alkaa tutkivan journalistin sivustoksi. Saattaa vain olla, että näillä resursseilla julkaisutahti olisi harvanlainen. Totta on ainakin se, että perussuomalaisen Kauko Tuupainen arvosteli Kankaan kauppaa. Hän olisi halunnut kaupungin ohjaavan alueen rakentamista kaavoittamisvaltansa turvin.

Vaikka uutinen ei tämän enempää kiinnostanut omaa lukijakuntaamme,

VAPAA SANA

Jylkkäri haluaa tietää, mitä lukijat ajattelevat. Lähetä mielipiteesi sähköpostitse osoitteella jylkkari@jyy.fi tai tekstiviestillä p. 045 137 1957. Kirjoita lyhyesti. Toimitus varaa oikeuden lyhenteä ja käsitellä kirjoituksia tarvittaessa.

ei se aivan hukkaankaan mennyt, sillä uutista siteerasivat myös YLE Keski-Suomi, Keski-suomalainen sekä Helsingin Sanomat.

Keski-suomalaisen verkkokeskustelussa aihe herätti kovastikin kiinnostusta.

"Pienen Jylkkäriin terävät toimittajat yltää aika tiukkaan analyysiin aiheesta, joka oli myös suurelle Keski-suomalaiselle tarjolla", kehui nimimerkki Iso-P.

"Ja mikä kiire koko Kankaan kaupalla oli? Olisi antanut tehtaan seisoa paikallaan. Ei M-real olisi kovin montaa vuotta jaksanut maksaa siitä kiinteistöveroja ja ylläpitokuluja. Alue olisi pudonnut kaupungin syliin ennenpitkää kuudella millillä, joka oli ilmeisesti sen oikea arvo eikä 13 millia. Joutihan Tourulan puutalotkin lahota parikymmentä vuotta, kunnes niillä ei paljon ollut arvoa. Hyvä kysymys on hyötykö joku muukin Kankaan kaupasta jotenkin kuin M-real ja Sappi? Juotiinko jossain koonjakkia ja poltettiin sikarit päälle?", epäili vuorostaan nimimerkki **musta kostaja** ja jatkoi:

"Jossain kaapissahan voi olla tallella esisopimus, jossa lukee, että tietyt patentit siirtyvät myöhemmin jollain hintaa osapuolelta toiselle, jos em. kauppa toteutuu tai kolmas osapuoli (Jyväskylän kaupunki) käyttää etuosioikeutta. Voihan olla, että esisopimus on varmuuden vuoksi hävitetty, kun varsinaisen patenttikauppa on tehty,

ettei kolmas osapuoli joutuisi kiusalliseen asemaan. Patenttien tasearvotahan ja se, onko ne olleet Sappille miten tarpeellisia tai edes tuoreita, kuitenkin kertovat mistä on ollut kyse. Ihan kuten Jylkkäri on päätelty."

Nimimerkki **Morgan Kane** haluaisi asiat selvitetävän perin pohjin:

"Mutta väite, että kauppa on sisältänyt epäterveitä kytköksiä, pitäisi tutkia ja saada siitä nykyisen Metsä Board:n vastine. Jyväskylän kaupungin pitäisi jo korruptiohygieenisyyden takia edistää asian tutkimusta tutkintapyyntöillä poliisille, joka Metsä Board:n vastineen hankkii kuulusteluissa. Sappin ja M-realin pitäisi normaalissa poliituttinnassa helposti pystyä osoittamaan, että asia ei ole dokumentteja, jotka kytkevät asiat yhteen. Toisaalta, jos muuta on näiden välillä sovittu, niin kyllä siitä jää sellaiset sopimukset, joita on vaikeata piilottaa julkisesti toimivissa pörssiyrityksissä ja joista tietää niin monta henkilöä, joiden kaikkien pitäisi vaienta ja valehdella asiasta."

GALLUP

Allekirjottaisitko perustulokansalaisaloitteen?

Jarkko Kuula, 28, fysiikka
"Joo, se on toimiva malli."

Mesimaaria Lammi, 24, englanti
"Kyllä, koska on oikeudenmukaista, että kaikilla olisi perustulo. Hyödyttää kaikkia suuremmissa mittakaavassa."

Vilma Luoma-aho, 34, yhteisöviestinnän lehtori
"Idean kyllä, tekstiä en. Onhan sitä kai kokeiltu jossain. En tiedä, onko Suomi siihen valmis."

Saana Saajoranta, 21, matematiikka
"Kyllä varmasti, kaikille kuuluu perustulo. Vaikuttaa pätevältä."

IRTOKUVA

Finnkinon Fantasia ykkönen valjastettiin tenttikäyttöön remonttirumman ajettua yliopiston tilapulaan.

TOMMI PUSKA

Uusi Nokia - hipit ihmeissään

Taiteen ja kulttuurin tutkimuksen laitoksen (Taiku) henkilökunta ja tutkijat muuttivat vuodenvaihteessa sisäilmaongelmaiselta Juomatehtaalta yliopiston vuokraamiin Pisaraksi nimettyihin tiloihin. Arviolta kahdesta kolmeen vuotta käytössä olevat väistötilat sijaitsevat yritysten käyttöön rakennetun Mattilanniemi 8:n kolmannessa kerroksessa.

ALUNPERIN Nokian käytössä olleen avokonttorin ikkunoista avautuu näkymä Älylään, jonka keskeltä kohoaa Juomatehtaan vanha piippu. Rakennuksen ylimmässä kerroksessa kimmeltävät vastikään suljetun laitospöytäkirjasto Mediateekin ikkunat. “Tämä on yliopiston ensimmäinen tutkijoille suunnattu ultrapuhdas tila, johon ei saa tuoda puhdistamattomia asiakirjoja. Samalla tämä on myös ensimmäinen tutkijoiden käytössä oleva avokonttori. En tiedä, millä tavalla tämä vaikuttaa tieteellisen työn tulokseen”, kuvailee laitoksen johtaja **Heikki Hanka** uusia tiloja.

“Tänne saa tuoda vain kovia tavaroita, jotka on HEPA-imuroitu tai koneellisesti desinfioitu, vaikka esimerkiksi Juomatehtaalta ei ole löytynyt

muusta yliopistosta poikkeavia hiukkasia tai pölyä.”

OPISKELIJALLE matka Taikun tiloihin on ihan uudenlainen elämys yliopistomaailmassa. Ensimmäisenä rakennuksen aulassa vastassa on turvallisuusyhtiö G4S, joka hoitaa aulapalvelua ja kiinteistön valvontaa. Tiskillä päivystävä vartija kertoo pyydettyään talon käytännöistä.

“Mielellään jo edellisenä päivänä on hyvä tietää kuka on tulossa käymään tiloissa ja kenen vieraana. Jokaisella yliopiston tiloissa vieraillevalla tulee olla sovittuna isäntä tai emäntä, joka ohjaa perille ja pitää huolta vierailijasta.”

Pisarassa vierailija ei pääse edes WC-tiloihin ilman saattajaa. Vartija kertoo myös ehdottomasta valokuvauskiellosta ja ojentaa lomakkeen, jonka täyttämällä ja allekirjoittamalla saa rakennuksessa aina esillä pidettävän vierailijakortin.

“Vieraillessasi tässä kiinteistössä saatan nähdä, kuulla tai muulla tavoin saada selville tietoa, joka on luokiteltu luottamukselliseksi tai salaiseksi. Sitoudun olemaan ilmaiseksi osapuolelle ilman kiinteistön valtuuttaman henkilön kirjallista lupaa.”

“TUOHON on paha ottaa kantaa, ensimmäistä kertaa kuulen edes väitetävän, että tuollaista on”, epäroi yliopistonlakimies **Tuomo Ratinen** kysyttäessä millä tavoin vaitiolositoumus velvoittaa tällaisissa yliopiston tiloissa vierailevaa opiskelijaa.

“Jos kysymys on, että mitä siinä on niin vastaus on, että en tiedä.”

G4S:N virkailija sanoo vaitiolositoumuksen olevan “talon tapa” ja pohdittaessa syitä sen vaatimiseen

myös Ratinen päätyy samansuuntaisiin johtopäätöksiin.

“Se kuulostaa siinä mielessä järjestykseltä, jos siellä opiskelijat toimivat samoissa tiloissa kuin yksityiset yritykset ja varsinkin jos niissä yksityisissä yrityksissä tapahtuu suunnittelua tai tuotekehitystä, jota kyseiset yritykset haluavat suojata. Jotain tällaista taustaa vasten tällainen salassapito tai vaitiolovelvollisuus on ymmärrettävissä, vaikka se tietysti muuten on vähän erikoinen

näin yliopistomaailmaan sijoitettuna. Yliopiston toiminta on kuitenkin julkista ja julkisuuslaki säätelee yliopiston toimintakulttuuria. Kun samoihin tiloihin laitetaan kaksi tällaista erilaista maailmaa niin voi tulla tällaisia vääristymiä tai vääntöjä helposti. En oikein muuta osaa sanoa tähän kun en asiaa sen tarkemmin tunne.”

YLIOPISTONLAKIMIES pohtii, että kiinteistössä toimivilla yliopisto-

laisilla voisi olla paremmin tietoa talon käytännöistä ja ymmärtää hyvin opiskelijoiden huolen vaitiolositoumukseen liittyvistä aiheista.

“Ihan kohtuullinen vaatimus, että tietää mihin nimensä tuuppaa”.

Ainakaan Taikun johtaja Heikki Hanka ei kuitenkaan tiedä aiheesta sen enempää.

“En tiedä miten se juridisesti menee, että mitä eroa on asialla, joka sanotaan täällä tai joka sanotaan Seminaarinmäellä.”

HANKA epäilee monien yliopiston hallinnon ratkaisujen olevan hätäratkaisuja ja menoa kohti suurta tuntematonta. Sisäilmaongelmien räjähtäessä käsiin on jouduttu tekemään nopeita ratkaisuja, joiden kaikkia yksityiskohtia ei välttämättä tunne kukaan. Myös omia ja laitoksensa ratkaisuja hän pitää vaikeina, mutta linjaa päätöksensä kuitenkin avoimesti.

“Tiedän, että monien laitosten johtajat olisivat sanoneet tällaiselle ratkaisulle yksiselitteisesti ei, mutta kun tässä on terveys toisella puolella vaakaa niin se auttaa sietämään momentaista.”

LAIKOKSEN johtaja toivoo, ettei nykyinen tilanne aiheuta pitkällä tähtäimellä etääntymistä Mattilanniemessä majailevan henkilökunnan ja ympäri kampusta hajautettujen opiskelijoiden välillä. Pisaran ikkunasta avautuvasta näkymästä Juomatehtaalteille syntyy kaihoisan kuuloisia ajatuksia.

“Täällä on oppinut arvostamaan Juomatehtaan arkkitehtuuria ja tilojen toimivuutta. Sitä, että tilat on suunniteltu siihen käyttöön missä ne ovat, värejä ja muotoja. Täällä on saanut perspektiiviä asioihin”, Hanka huokaa.

Pisaran avokonttorissa henkilökunnan ja tutkijoiden työpisteisiin on sijoitettu tietokone ja pieni hylly, jossa voi pitää välttämättömiä tavaroita. Monet ovat siirtyneet työskentelemään yliopiston kirjastolle tai perustaneet kotitoimistoja, joissa on mahdollista pitää tutkimusmateriaalia esillä muutenkin kuin digitoidussa muodossa.

“Henkilökunta on tehnyt paljon omia ratkaisuja. Tämä ei ollut tarkoitus.”

Kyösti Yli-Kulju

Tietoa ei tipu

TAITEEN JA kulttuurin tutkimuksen laitoksen opiskelijoille epävarmuus opinnoista ja käytännöistä on jo tuttua. Keväällä 2010 opiskelijat järjestivät henkilökunnan yhteisymmärryksessä Tutkintotehdas-tapahtuman, jossa Juomatehdas vallattiin kahdeksi vuorokauksi ja kaiken vapaamman toiminnan ohella selviteltiin laitoksen tilannetta ja yliopistollisen taidekoulutuksen asemaa meillä ja muualla. Täustalla oli tunne siitä, että “jotain on tapahtumassa”. Tapahtuma nosti esiin enemmän kysymyksiä kuin vastauksia, mutta muun muassa sisäilmaon-

gelmaepäilyistä saatiin näiden päivien aikana ensimmäiset varmat todisteet.

MYÖS tiedekunnan ja yliopiston kyvyttömyydestä tiedottaa ja keskustella asioista alettiin saada konkreettisia esimerkkejä opiskelijoiden aktivoitumisen kautta. Viime vuosien aikana opiskelijat ovat olleet toistuvasti vastakkain hallinnon kanssa yrittäessään saada tietoa opiskelualojen ja tilojen tulevaisuudesta. Mitä enemmän asioita on tutkittu sitä vahvemaksi on tullut tuntemus yliopistolla vallitsevasta pelon ilmapiiristä, jossa vain harvat tie-

tävät mitä tapahtuu ja ne, jotka tietävät eivät halua tai uskalla puhua. Taikun vanhemmat opiskelijat ovat jo tottuneet suhtautumaan yliopistoon tietyllä epäilyksellä eikä vaitiolositoumusten allekirjoittaminen suju huolettomin mielin.

OPISKELIJOITA, tutkijoita ja henkilökuntaa yhdistävät samansuuntaiset huolet: Kuinka tehdä tutkimusta kun materiaali ei ole saatavilla? Katoaako tai supistuuko tieto pysyvästi jos oma laitoskirjasto ei enää avaudu? Viime vuosina taidekirjallisuus on ollut suo-

sittu tuote kirjaston järjestämissä kirjajamyyjäisissä ja Dyykkaa kirja -tapah- tumissa. Mistä nyt löytyvät tilat Taikun kokoelmille kun kirjastotilaa on yhä vähemmän?

TAIKUN johtajan Heikki Hangan puheista nousee esiin vahva huoli laitoksen tilasta.

“Kyllästymispiste on ohitettu jo kauan sitten ja seurauksena on apatia ja se, ettei yksinkertaisesti jaksa. Tässä on soudettu ja huovattu niin monta vuotta, että siinä väsyi. Toisaalta ei tiedä, ketä syyttää eikä edes missä asiois-

sa on itse syyllinen. Kun ei ole tiloja tai sitten tiloissa on ongelmia asiat kumuloituvat ja se ei ole kivaa kenellekään.”

Laitoksen johtaja kaipaa myös yliopistolaisille mahdollisuutta keskittyä varsinaiseen työhönsä.

“Tässä on vaarana myös ylireagointi ja että [tila-]asiat vyöryvät muiden asioiden päälle. Negatiivisuus ruokkii itseään eikä lopulta päästä irti pohjamudasta ja kyetä keskittymään siihen muuhun, mitä yliopisto tekee.”

Kyösti Yli-Kulju

Kiusaaminen piinaa kampuksellakin

TOMMI PUSKA

Syrjintä ja haukkuminen voivat saada jopa lopettamaan opinnot.

”ESIMERKIKSI luennoilla saan istua yksinani, kukaan ei tule edes samalle penkkiriville kanssani. Kahvioon en edes viitsi mennä istumaan yksikseni. Jos yritän jutella jonkun kanssa, ketään ei kiinnosta jatkaa juttelua.”

Yliopisto ei ole kiusaamiselta vapaa vyöhyke koulun ja työpaikan välissä.

Yliopisto-opiskelijoista viidennes on kokenut jonkinasteista kiusaamista opiskeluaikanaan, kertoo korkeakouluopiskelijoiden terveystutkimus. Tutkimus tehtiin vuonna 2008, ja siihen vastanneita yliopisto-opiskelijoita oli 2696.

Kiusaamista kartoitettiin kysymällä, oliko vastaaja kokenut tullessaan toistuvasti opettajan tai toisen opiskelijan syrjimäksi, eristämäksi tai vahingoittamaksi opiskeluaikanaan.

Noin viisi prosenttia vastaajista koki tullessaan kiusatuksi melko tai hyvin paljon. Jyväskylän yliopiston opiskelijamäärään suhteutettuna se tarkoittaa, että toistuvaa kiusaamista olisi kokenut yli 700 opiskelijaa.

Yliopistokiusaaminen on yleensä syrjintää, eristämistä tai suoraa sanallista kiusaamista, selviää Itä-Suomen yliopistossa tehdystä tutkimuksesta. Sanallista kiusaamista on esimerkiksi juoruilu, nimittely ja nolaaminen. Kiusaaja on useimmiten toinen opiskelija, mutta lähes yhtä usein opettaja.

”Olen vältellyt kyseisen opettajan kursseja ja suorittanut ne vasta aivan pakkotilanteessa. Kerran keskeytin kurssin, koska koin ilmapiirin niin painostavaksi”, kertoo eräs vastaaja. Tutkimuksessa selvitettiin opiskelijoiden kiusaamiskokemuksia yhdessä yliopistossa. Kyselyyn vastasi 2805 yliopisto-opiskelijaa, mikä on noin kolmannes kyselyn saaneista.

Viisi prosenttia yliopisto-opiskelijoista kokee tullessaan kiusatuksi melko tai hyvin usein.

KIUSAAMINEN voi jatkua peruskoulusta yliopistoon asti. Kiusaamista tutkineen Jyväskylän yliopiston professorin **Maija Pörhölän** mukaan kyse voi olla siitä, että koulukiusattu nuori on oppinut näkemään itsensä ulkopuolisenä opiskelijajoukossa.

”Hän ei ehkä koe kuuluvansa joukkoon, eikä mene niin rohkeasti mukaan tai tarjoa omaa seuraansa toisille. Tällöin hän saattaa jäädä helpommin syrjään uudessa opiskeluyhteisössä”, Pörhölä tulkitsee.

Myös kiusaajan roolilla on taipumus jatkua. Itä-Suomen yliopiston tutkimuksessa kiusaajat olivat pyrkineet

kiusaamalla tuomaan esiin omaa paremmuuttaan tai vahvistamaan asemaansa koettuaan epäoikeutettua kohtelua. Osa purki kiusaamalla ärtymystään esimerkiksi ollessaan tyytymättömiä opetukseen.

OSA kiusatuista oli keskeyttänyt opintonsa tai alkanut välttää kiusaamistilanteita.

”En jatka tässä yliopistossa maisterivaiheen opintoja. Suoritan ne loppuun muualla”, yksi vastaaja kertoo.

Kiusatuksi joutuminen oli aiheuttanut osalle heistä esimerkiksi toimintakyvyn heikkenemistä ja jopa masennusta.

”Yliopistoissa ei ole vakiintunutta käytäntöä, jolla kiusaamistilanteita ratkaistaisiin, joten kiusatut ovat hakeneet ratkaisua itseksensä. Ihminen on ollut aika yksin, jos tämä on ollut ainoa keino ratkaista tilanne”, sanoo tutkimusryhmässä ollut yliopistonlehtori **Matti Meriläinen**.

APUA kiusaamisen lopettamiseksi haetaan harvoin. Yliopistoista puuttuvat peruskoulun ja lukion kaltaiset oppilashuoltojärjestelmät, huomauttaa tutkimusryhmän toinen jäsen, yliopistolehtori **Helena Puhakka**.

”Opintopsykologipalveluitakaan ei ole riittävästi, eikä niihin aina pääse silloin kuin tarvitsisi”, Puhakka toteaa.

Jyväskylän yliopiston opiskelija voi ottaa yhteyttä ylioppilaskunnan häirintäyhdyshenkilöön, kun hän tuntee tullessaan epäasiallisesti kohdelluksi.

”Tilanteet ovat usein hyvin ikäviä ja pitkittyneitä, sillä ihmiset yrittävät yleensä ensin vain unohtaa asian, välttellä tilanteita, joissa epäasianmukaista kohtelua tapahtuu ja vain pärjätä asian kanssa”, kertoo JYYn toinen häirintäyhdyshenkilö **Karoliina Vainikainen**.

Vainikainen rohkaisee kuitenkin ottamaan yhteyttä heti, kun tilanne alkaa tuntua ahdistavalta.

”Mitä aikaisemmin yhteyttä ottaa, sitä helpommin se voidaan selvittää.”

Vastaajien sitaatit on poimittu Itä-Suomen yliopiston tutkimuksesta ”Lappalainen, Meriläinen, Puhakka, & Sinkkonen. 2011. Kiusataanko yliopistossakin? Nuorisotutkimus 2: 64–80”.

Sirkku Aalto

Karoliina Vainikainen

Tilanteet ovat usein hyvin ikäviä ja pitkittyneitä, sillä ihmiset yrittävät yleensä ensin vain unohtaa asian, välttellä tilanteita, joissa epäasianmukaista kohtelua tapahtuu ja vain pärjätä asian kanssa

FAKTA

Jos koet joutuneesi häirinnän kohteeksi, voit ottaa yhteyttä häirintäyhdyshenkilöön. Opiskelijoiden ensisijaisina häirintä-yhdyshenkilöinä toimivat

- Karoliina Vainikainen (hairinta.nainen@jyy.fi)
- Oskari Rantala (hairinta.mies@jyy.fi)

Voit kääntyä myös tiedekuntasi dekaanin, hallintopäällikön tai YTHS:n puoleen.

Lähde: JYY

Yhä useampi häiritty hakee apua

JYVÄSKYLÄN yliopiston opiskelijat hakevat yhä useammin apua kohdattessaan kiusaamista tai muuta häirintää. Yhteydenotot häirintäyhdyshenkilöön ovat viime vuosina lisääntyneet

kasvavaan tahtiin, kertoo JYYn toinen häirintäyhdyshenkilö **Karoliina Vainikainen**.

Yhteydenottoja tulee Vainikaisen mukaan vuosittain kymmeniä. Niistä

suurin osa liittyy erilaisiin kiusaamistilanteisiin.

Yhteydenottojen lisääntyminen ei välttämättä tarkoita, että kiusaaminen kampuksella olisi yleistynyt.

”Häirintää, kiusaamista ja epäasiallista kohtelua on tapahtunut varmasti kulsseissa yhtä paljon kuin nytkin, mutta yhteydenottojen määrä on vain lisääntynyt”, Vainikainen painottaa.

Häirintää on kiusaamisen ohella esimerkiksi seksuaalinen häirintä.

Sirkku Aalto

Kortepohjan ylioppilaskylän D-talossa testataan ryhmätyötilaa. Ajatuksena on, että opiskelijoiden ei tarvitsisi vääntäytyä kampukselle tekemään yhteisiä projekteja. Mikäli kokemukset ovat positiivisia, ryhmätyötiloja voidaan rakentaa lisää opiskelijataloihin.

JYYPÄÄ

Kortepohjaan ryhmätyötila

Ylioppilaskylän D-taloon on perustettu JY:n ja yliopiston yhteistyöllä opiskelijoiden ryhmätyötila. Ylioppilaskunta tarjosi tilan, ja yliopisto hankki laitteet.

HETI HISSIEN vieressä sijaitsevassa luokkahuonemaisessa tilassa on tilaa noin 10 hengelle. Seinällä on taulu-tv ja ikkunan reunalla kaksi tietokonetta. Huoneessa pääsee myös tulostamaan ja kopioimaan yliopiston tunnuksilla.

“Halusimme kokeilla uudenlaista yhteistyötä yliopiston kanssa ja tuoda ryhmätyömahdollisuuden lähemmäs opiskelijoiden asuinpaikkaa”, kertoo tilaa viritellyt asukasneuvoston puheenjohtaja **Ville Qvist**.

“Tää on nyt testiluonteinen juttu, että kokeillaan, miten ryhmätyötilat toimisivat opiskelija-asuntojen yhteydessä”

Jos työtila toimii hyvin eikä laitteet säry, niitä tiloja voidaan alkaa perustamaan mahdollisesti muuallekin.

RYHMÄTYÖTILAN perustaminen lähti käyntiin viime vuoden puolella. Yliopiston koulutusjohtaja **Kari Pitkänen** innostui Qvistin mukaan ajatuksesta, ja sen jälkeen tilan perustaminen sujuikin sutjakkaasti.

“Melkein yllätyin itsekin, kuinka hyvin se meni.”, Qvist kuva.

Tilan osalta lähinnä lukitusjärjestelmän pohdinta oli jonkin aikaa mysteeri, koska ryhmätyötiloja yliopistoalueen ulkopuolella ei vielä ole testattu. Tilapalvelu päätyi ratkaisuun, jossa huone on opiskelijoiden käytössä joka päivä 7–21. Sinne pääsee asukkaiden magneettijuovakorteilla. Jos korttia ei vielä ole, sen voi käydä hakemassa Vehkakujan asukastoimistolta.

Huoltomiehet käyvät tarkistuskierroksella varmistamassa, ettei tila ole yökäytössä. Tila halutaan pitää työkäytössä, ei viihdetilana.

SISÄILMAONGELMIEN ja remonttien vuoksi opiskelijoiden työtilasta on ollut yliopistolla yleisesti pulaa.

Myös ryhmätyötiloista tiedotta-

Ville Qvist

Halusimme kokeilla uudenlaista yhteistyötä yliopiston kanssa ja tuoda ryhmätyömahdollisuuden lähemmäs opiskelijoiden asuinpaikkaa

minen on ollut puutteellista. Mistään ei löydy keskitettyä tietoa siitä, missä kaikkialla ryhmätyötiloja on ja milloin ne ovat käytettävissä. Esimerkiksi Helsingin yliopistolla ryhmätyötilat varataan keskitetystä varausjärjestelmästä.

Yliopiston tilapalvelujohtajan **Suvi Jokion** mukaan tilanteeseen on tulossa muutosta.

”Kaikki tilat tullaan listaamaan kevään aikana. Sitten tiedotusta voidaan parantaa.”

Ilpo Puhakka

Kirjoittaja on JY:n hallituksen kunta- ja sosiaalipoliittisen vastuun

Tuomo Siivinen

Härkäpapuja ja vallankumouksia

NIIN HÄIRIINTYNEELTÄ kuin se monen mielestä kuulostaakin, innostuin pitkästä aikaa selailemaan tilastokeskuksen nettisivuja. Vastaan tuli taas keran monenlaista jännää. Tiesittekö esimerkiksi, että vuonna 2010 Suomessa steriloidiin 3 939 ihmistä, tai että viime vuonna luomusadon osuus oli 15 prosenttia härkäpavun kokonaissadosta?

PRESIDENTINVAALIAIHEISTEN facebookpäivitysten äkillisen loppumisen aikaansaamat vierokasvaikutukset saivat minut selaamaan myös viime kuntavaaleihin liittyviä tilastoja. Kehno korvike, mutta menköön paremman puutteessa. Löysin muun muassa tiedon siitä, että viime kuntavaaleissa valituista 10 412 valtuutetusta vain 650 oli alle 30-vuotiaita. Huomasin myös Jyväskylässä olleen niukasti yli 100 000 äänioikeutettua, mutta äänestysprosentin olleen merkillisen alhainen, vain 60,3.

Viime kuntavaaleissa Jyväskylän suurin puolue oli SDP, joka sai äänistä 26,6%, eli 16 235 ääntä. Pienin äänimäärä, jolla viime vaaleissa tuli valituksi Jyväskylässä, oli 154 ääntä. Vertailun vuoksi mainittakoon, että Jyväskylän yliopistossa on perustutkinto-opiskelijoita hiukan alle 12 000, ja ammattikorkeakoulussakin opiskelee vähän yli 8 000 henkilöä. Yhteenlaskettuna näistä kertyy noin 20 000 korkeakouluopiskelijan potti.

TILASTOJEN LUETTELOINNIN tarkoituksena ei tässä tekstinpätkässä ole masinoida vallankaappausta kaupunginvaltuustossa kanavoimalla kaikki opiskelijoiden äännet yhden opiskelijalistan taakse ensi lokakuun kuntavaaleissa. (Mielenkiintoinen idea sinänsä. Pitäkäähän varanne, kaupungin sedät ja tädit.) Suosittelen kuitenkin äänestäjiä pitämään korvat auki ja silmät hörröllä JY:n ja JAMKOn yhteisen kuntavaalikampanjan osalta sekä ehdokkaita huomioimaan omissa vaaliohjelmissaan myös opiskelijajärjestöjen tavoitteet. Köyttä on helpompi vetää, jos kiskotaan samaan suuntaan.

a ja vastaan

Perustuloa ajetaan joka rintamalla

JYY PÄÄTTI lähteä perustuloa ajavan kansalaisaloitteen taakse edustajiston selvällä enemmistöpää- töksellä alle kymmenen jäsenen vastus- taessa. Opiskelijoiden kannalta perustulo olisi sel- vä parannus, koska se todennäköisesti nostaisi opinto- tuen tasoa ja vapauttaisi monesta kontrollimekanismita.

Opiskelijajärjestöjen mukanaolo helpottaa nimien ke- ruuta, mutta yksinään opiskelijat eivät perustuloa saa lä- pi. Perustulon juntaaminen laiksi vaatisi poliittista voimaa. Opiskelijat kykenevät kyllä nostamaan asiat jul- kiseen keskusteluun, mutta varsinaista päätösvaltaa tai painostuskeinoja meillä ei pahemmin ole.

Perustulon aikaansaaminen vaatisi laajan kansanliik- keen luomista ja työmarkkinajärjestöjen osallistamista. Tähän asti perustuloajattusta on väläytelty enemmän työnantajajaleiristä kuin työntekijöiden taholta. Demarivetoiset, ja minkä tahansa muutoksen kannalta keskeiset, SAK:n alaiset liitot ovat toistaiseksi näyttäneet perustulovastaisuina. Kuitenkin myös ay-liikkeestä ja demareista löytyy paljonkin perustulomyönteisyyttä, se ei vain ole levinnyt johtoportaan.

PERUSTULOHYPEÄ kasvatetaan myös EU:n laajuisella perustuloaloitteella, joka sekkin on vierähtänyt tämän vuoden aikana kunnolla käyntiin. Eurooppalaisessa aloit- teessa ollaan esittämässä perustuloa, jonka suuruus no- jaisi suhteelliseen köyhyysrajaan. Suomessa tämä tarkoit- taisi yli 1000 euron perustuloa, joka kuulostaa kotimai- seen tasokeskusteluun tottuneena aika radikaalilta.

Rahoituksen suhteen vasemmisto ja oikeisto vetäyty- vät omiin poteroihinsa. Vasemmistossa perustulo näh- dään keinoksi tasoittaa tuloeroja ja vapauttaa pakko- työstä, kun oikeisto haluaisi perustulon avulla samalla laskea sosiaaliturvan yleistä tasoa ja kannustaa enem- män töihin. Yrittäjyyden tukemisesta kumpikin leiri tun- tuu olevan samaa mieltä.

VAIKKA PERUSTULOSTA on erimielisyyttä, se vetää perinteiset jakolinjat pitkälti uusiksi, koska sen takana seisoo ihmisiä kaikista etu- ja identiteettiryhmistä. Pelkkä 50 000 nimen lista ei vielä saa eduskuntaa perustulon kannalle. Lopputulos riippuu enemmän siitä, millaiset karnevaalit aloitteen ympärille saadaan lietsottua.

Iipo Puhakka

Toimittaja kuuluu perustuloaloitetta valmistelleeseen työryhmään

Kauko Tuupainen, kansanedustaja, perussuomalaiset

1. Olen aikoinaan tehnyt SDP:n puoluekokoukselle Lahdessa 1984 aloitteen kansalais- palkan maksamisesta, joten kannatan esitystä.

Minun ajatukseni oli, että kansalaispalkkaa maksettaisiin kaikille suomalaisille ”keh- dosta hautaan”. Se korvaisi mm. lapsilisät ja kaiken muunkin sosiaalisen tuen. Esitykseeni liittyi tuolloin ajatus 25 vuoden siirtymäajasta, jonka aikana sosiaali- ja työvoima-alan työntekijät ja viranhaltijat voisivat hakeutua muihin tehtäviin. kansalais- palkka olisi saajalleen veronalaista tuloa, jolloin hyvin toimeentulleille sitä maksettaisi- siin vähemmän

Perustulo oli, että toimeentulotukeen liittyvä byrokratia minimoituisi ja kansalainen saisi jokapäiväiseen elämäänsä perusturvan.

2. Byrokratia vähenisi. Kansalaispalkkaa maksettaisiin niin työssä oleville kuin työt- tömillekin. Lisäksi työtön työnhakija voisi tehdä ns. satunnaisia töitä, joka ei vähen- täisi kansalaispalkkaa. Lisäksi kuntien verotulot olivat tältä osin vakaata ja helposti budjetoitavissa.

3. Kun edellä mainitsemani näkökohdat sisältyvät aloitteeseen.

KYLLÄ

Anna Kontula, kansanedustaja, vasemmistoliitto

1. Kyllä, ehdottomasti. Vaikka aloitteen perustulomalli on varsin varovainen, se olisi kuiten- kin askel oikeaan suuntaan.

2. Perustulo loisi yhtäläisen perusturvan ja parantaisi työntekijöiden neuvotteluasemaa. Sosiaaliturvajärjestelmä on niin byrokraattinen, että ihmiset eivät jaksakaan hakea heil- le kuuluvia tukia. Tämä on mielestäni eräs keskeisimmistä köyhyystekijöistä, ja se poistui- si yksinkertaisella perustulolla.

Toisaalta työntekijöiden neuvotteluasema työmarkkinoilla on heikentynyt jatkuvasti vii- meisten parinkymmenen vuoden aikana siksi, että työpaikkakoon pieneneminen, epätyy- pillisen työn lisääntyminen ja työttömyysturvan ehdollistuminen ovat nakertaneet vaihto- ehtoja työstä kieltäytymiselle. Tämä on näkynyt suoraan esimerkiksi siinä, kuinka paljon työn tuotosta päätyy palkkoina työntekijöille suhteessa pääomatuloihin. Koska vanhat tu- kijärjestelmät eivät takaa tasapainoa työntekijöiden ja työnantajien neuvottelupöytään, on järjestelmää syytä päivittää.

3. Sen pitäisi olla pienituloisten asemaa ja autonomiaa parantava malli.

Anna Kontula

Perustulo loisi yhtäläisen perusturvan ja parantaisi työntekijöiden neuvotte- luasemaa.

ettu, kansanedustajan avustaja, vihreät

tuulolla on kannatusta kaikissa poliittisissa ryhmissä oikeis- taankin puoluerajat ylittävää yhteistyötä seuraavien askel- tulua. Tälle yhteistyölle tarjoaa vahvaa taustatukea valmis- tulosta, joka on kansalaisaktiivisuutta parhaimmillaan.

ta pystyy tunnustamaan työn monimuotoisuuden ja anta- man ihmisten perustuslaillisen oikeuden riittävään toimeen- sa sekä luomaan uusia työpaikkoja ja uutta yrittäjyyttä.

loitteen allekirjoitan myös sen, että perustulo tulee toteut- tani- ja keskituloisten tuloja tai etuuksia. Perustulon tulee n on aina kannattavaa ja että työ ja sosiaaliturva saadaan yh- nmää.

Riitta Tynjä

Harvassa ovat ne pysy- vät vakituiset työsuhteet, joiden varaan saattoi it- se aikanaan työmarkki- noille tullessaan luottaa.

Riitta Tynjä, kaupunginvaltuutettu, sosiaalityöntekijä, skp

1. Olen ensisijaisesti SKP:n 900 euron perusturva-aloitteen kannalla, mutta voisin al- lekirjoittaa.

2. Tärkein argumentti perustulolle on mielestäni lisääntynyt epävarmuus työmarkki- noilla. Etenkin nuoret ovat patkätöiden kiertäessä. Miten voit suunnitella elämääsi, jos et voi olla varma, millä maksat ensi kuun vuokrasi? Harvassa ovat ne pysyvät vakitui- set työsuhteet, joiden varaan saattoi itse aikanaan työmarkkinoille tullessaan luottaa.

3. Aloite ei ole ristiriidassa SKP:n perusturva-aloitteen kanssa, mikäli perustulon taso saadaan riittävän suureksi ja mikäli rahan kierrättäminen suurituloisilta takaisin yhteis- kunnalle ei aiheuta liian suurta byrokratiaa, eikä muodosta porsaanreikiä.

Helppo raha on halpaa ma

Jyyn vippikassasta vipataan rahaa enää aniharvoin. Otettujen lainojen määrä on laskenut 2000-luvun kuluessa alle kymmenesosaan. Syyksi vipinottamisen romahtamiselle arvelaan helppojen pikavippien saatavuutta ja halpaa korkoista opintolainaa.

JYYN sosiaalisihiteerille Hannu Järivistölle vippikassasta on tullut vain yksi kysely neljän kuukauden pestin aikana. Tällöinkään vippaus ei onnistunut, koska ulkomaisen opiskelijan olisi pitänyt hankkia suomalaiset takaajat lainalleen.

Jos eläisimme vippikassan kukoistuskautta 1980–90-luvulla, opiskelija olisi voinut taivutella Järivistön itsensä takaajaksi. Nykyään takaaminen on erikseen kielletty sihteeristöltä heidän oikeusturvansa vuoksi.

Juuri takausmenettelyn raskauden ajatellaan olevan syynä erittäin halpaa korkoisten Jyyn vippien kysynnän hiipumiselle. Jyyn vippikassasta rahaa haakevan on saatava takaajiksi kaksi täysi-ikäistä Suomen kansalaista. Lisäksi tarvitaan kaksi henkilöä todistamaan takaajien allekirjoitukset oikeiksi.

“En usko, että opiskelijoiden rahantarve olisi mihinkään vähentynyt. Kai se on vain helpompaa ottaa lainaa tekstiviestillä,” Järivistö pohtii.

JYYN hallintovaliokunta päätti juuri laskea vippikassan vuosivuos-

koron yhdeksään prosenttiin. Tämä tarkoittaa, että 500 euron vippi puoleksi vuodeksi kustantaa 17,50 euroa. Pikavippifirmalta vastaava laina puoleksi tästä ajasta maksaa reippaasti yli sata euroa. Luulisi, ettei pikavipeissä ole mitään järkeä, kun tällainen jäsenpalvelukin on tarjolla.

Ennen 2000-lukua vippikassa käytettiin samaan tyyliin kuin pikavippejä tänä päivänä.

Lainanannon piikki osui aina vapunaatolle. Nämä viihdelainat maksettiin takaisin kesän aikana, kun kesätoista tuli rahaa.

TAKAAJIEN hankinta ilmeisesti tuntuu kiusallisemmalta kuin maksaa moninkertaista korkoa lyhyemmältä laina-ajalta pikavippifirmalle. Eihän tällöin joudu ainakaan näyttäytymään persaukisena kenellekään.

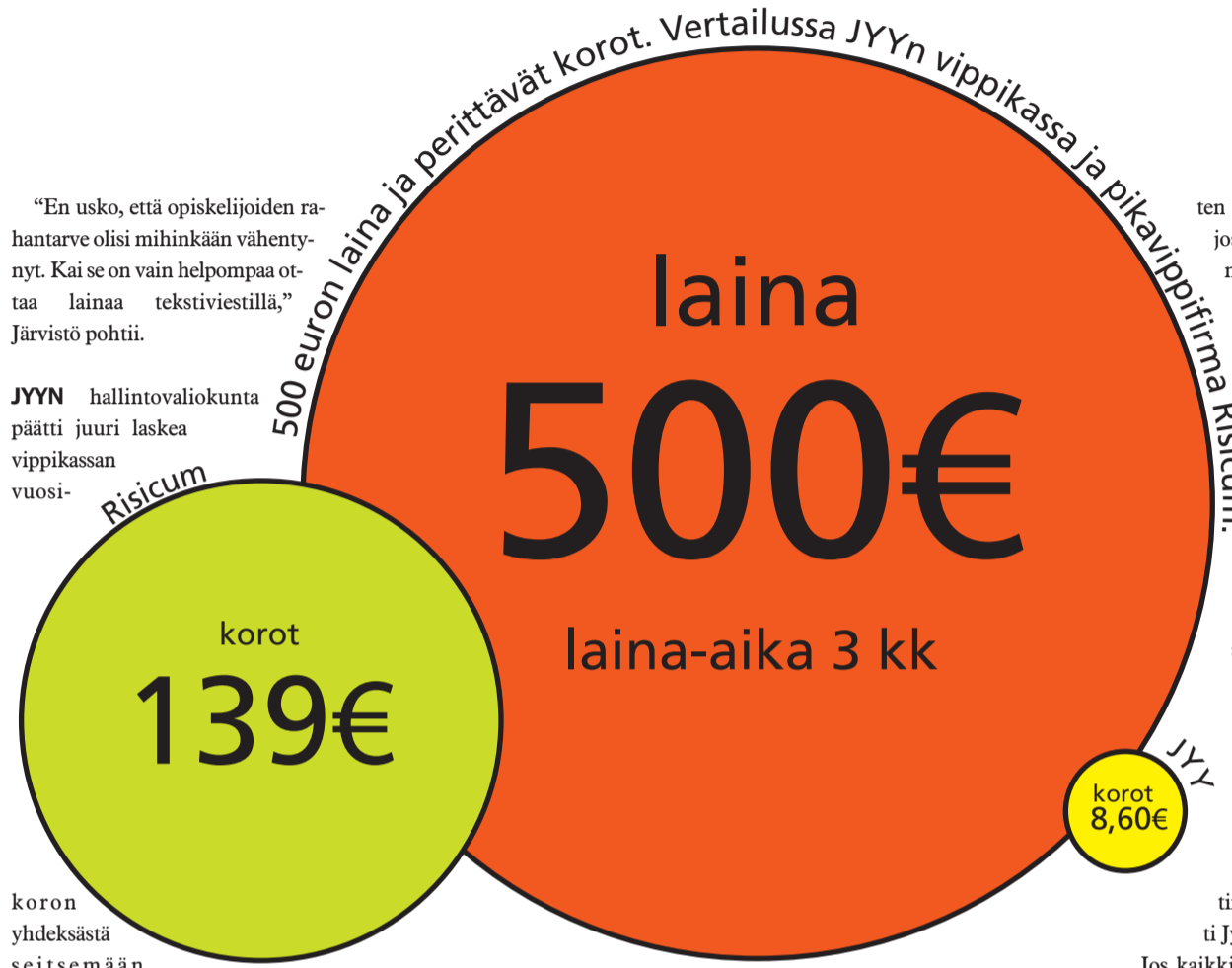
Kiusalliseksi tilanne menisi takaus-

ten suhteen erityisesti silloin, jos lainaa ei pystyisikään maksamaan ajallaan takaisin. Kun pikavippifirma laittaa lainan kylmästi perintään, lähtee Jyyn taloustoimistolta lasku suoraan takaukseen suostuneelle tuttavalle. “Niitä tilanteita, joissa takaajilta on jouduttu lainaa perimään on kylmä aika harvoin”, Kirsi Juusela taloustoimistolta selventää.

KUN takaajiksi suostuneilta on saanut allekirjoituksen Jyyn vippihakemukseen, rahaa saa toimittamalla lomakkeen henkareiden ja opiskelijakortin kanssa henkilökohtaisesti Jyyn taloustoimistolle.

Jos kaikki on kunnossa, niin rahat napsahtavat parhaassa tapauksessa tilille jo tuntien sisällä. Virallisesti raha maksetaan seuraavan pankkipäivän aikana.

Ilpo Puhakka

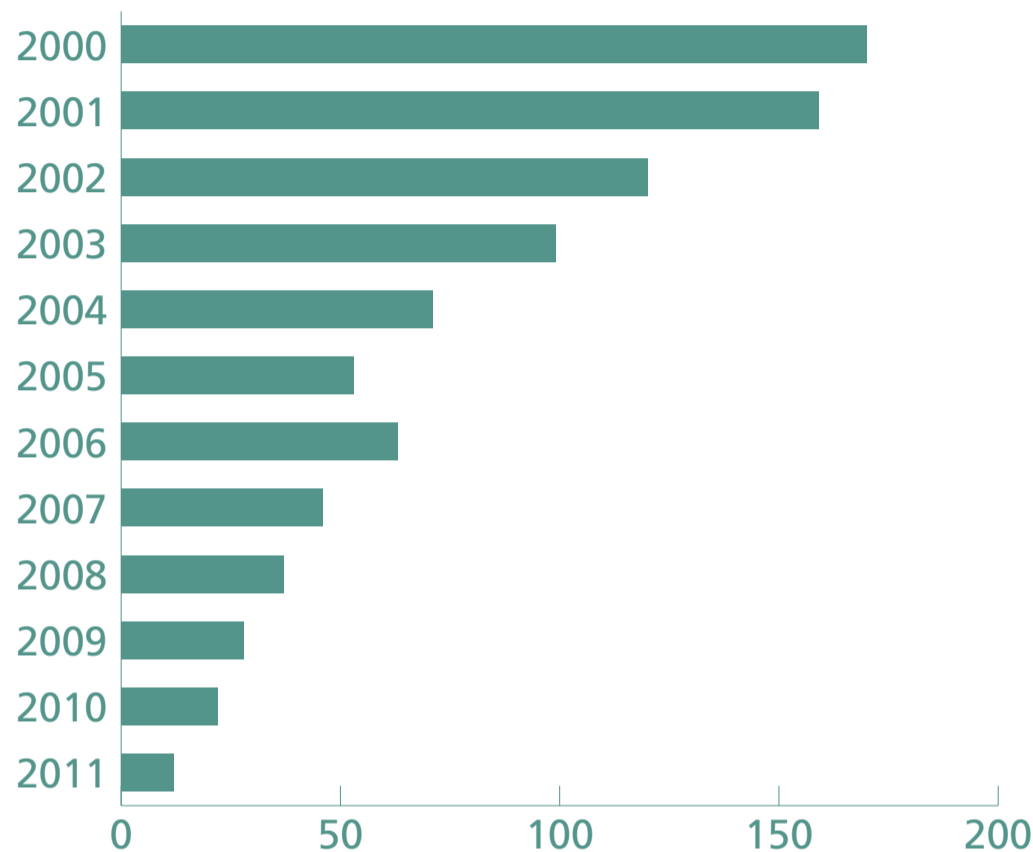

keampaa

JÄLKIKIRJOITUS

Lainat JYYn vippikassasta

JYYn vippikassasta otettiin viime vuonna vain 12 lainaa.

KUSETUSOPAS

Tarvitsset ammatin

MEIDÄN yhteiskunnassamme kaikilla täytyy olla ammatti.

Ammatit voidaan jakaa kolmeen luokkaan:

1. "Oikeat ammatit", kuten sekatyömies, baarimikko, kansanedustaja.... Suurin osa kuuluu tähän luokkaan.

2. Sitten on byrokratian tarpeisiin luotuja ammatteja, kuten työtön ja eläkeläinen.

3. Kolmanneksi on ammatteja, joita yhteiskunta ei tunnusta, kuten huora ja huumekauppias.

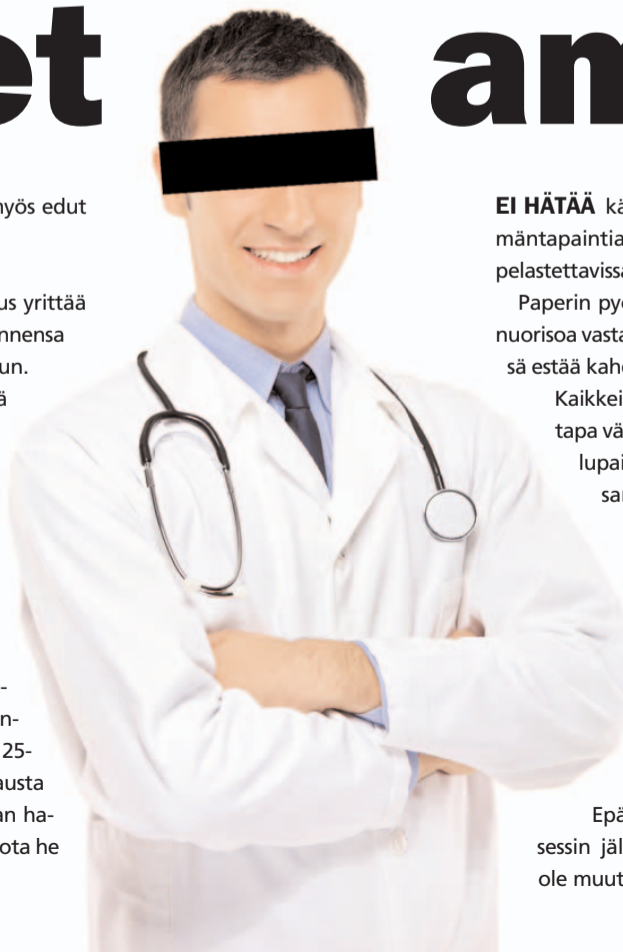
JOS KUULUT viimeksi mainittuun ryhmään on tärkeää hommata "pariammatti".

Helpointa on siirtää itsensä paperisodan keinoin työttömäksi. Se on jo tarpeeksi, mutta kovimmat hommaavat eläkeläisen paperit. Tämä vaatii

pidemmän sodan, mutta myös edut ovat paremmat.

JYRKI Kataisen jytkyhallitus yrittää tietenkin pakottaa oman onnensa tavoittelijat ruotuun.

Yhteiskuntatakuu-nimeä kantavan aivopierun keskeisiin ehdotuksiin kuuluu alle 25-vuotiaiden työttömien, vähätuloisten taiteilijoiden, aloittelevien yrittäjien ja harmaan talouden piirissä työskentelevien nuorten siivoaminen työttömyystilastoista opiskelijoiksi. Perusturvan heikennysten uhalla kaikki alle 25-vuotiaat työttömyyskorvausta nauttivat nuoret pakotetaan haakeutumaan koulutukseen, jota he eivät halua.

EI HÄTÄÄ käteispalkansaajat ja elämäntapaintiaanit, perustulonne on pelastettavissa!

Paperin pyörittelijöiden hyökkäys nuorisoa vastaan voidaan käytännössä estää kahdella eri tavalla.

Kaikkein varmin ja vaivattomin tapa välttää ei toivottu opiskelupaikka ilman taloudellisia sanktiota on hakea opiskelemaan oppilaitokseen, joihin on vaikeaa tai lähes mahdotonta päästä. Tällaisia ovat esimerkiksi suurten kaupunkien taide- ja media-alan koulutusohjelmat.

Epäonnistuneen hakuprosessin jälkeen viranomaisilla ei ole muuta vaihtoehtoa kuin jat-

kaa lakisääteisten etujen maksamista. Toki rangaistuksia on tämän jälkeen tiedossa työvoimatoimistojen "Kuinka kirjoitat oman nimesi oikein" -tyyppisten kurssien muodossa.

HIEMAN riskialttiimpi ja työläämpi, mutta lopulta paras tapa lopettaa viranomaisten ahdistelu, on hankkiutua sairaseläkkeelle. Toisinaan eläkkeelle pääsy on erittäin vaikeaa. Paperisotaa varten sairauden tulisi olla työkykyä merkittävästi alentava sekä sellainen, jota lääkäreiden on vaikea todistaa keksityksi.

Eläkkeen turvin voikin sitten huolelta jatkaa syrjäytymistä kohti merkittäväksi kokemaansa elämää. Mikäs sen mukavampaa kuin ottaa kaljaa ilman pelkoa työllistymiskursseista!

Sumu-Seppo

Kirjoittaja on matematiikan opiskelija

Mari Laaksonen

Varoitus: kolumni sisältää epätäsmällisen viittauksen kuolleeseen filosofiaan

VAIN LAPSET JA BARBAARIT kyseenalaistavat akateemisia viittauskäytäntöjä. Siksi en minäkään sille tielle nyt lähde, mutta saanen näin sivulauseessa kuitenkin huomauttaa, ettei varastaminen ole loogisesti mahdollista yhteisössä, joka ei tunne yksityisomistusta.

Tehdäänpä siis rousseaulainen ajatuskoe, ja kuvitellaan ihminen alkutilaan. Alkuihminen seisoskelee niityllä pohdiskelelemassa. Edellisellä viikolla hän on nähnyt naapurinsa aidan palan maata, ja tällä tavoin panneen alulle maanomistuksen historian. Tätä pohdiskellessaan alkuihmiselle ensimmäistä kertaa kristalloituu yksityisomistuksen idea.

Hänen kasvoilleen leviää leveä hymy. Hän on saanut hyvän ajatuksen, ja haluaa nyt varmistaa, ettei kukaan muu tule ottamaan kunniaa siitä. Naapurinsa esimerkkiä seuraten hän rakentaa aidan ideansa ympärille. Lopputulos on tietenkin alkuihminen aitauksessa. Mutta älkää huoliko, kaikki on hyvien tapojen mukaista, sillä aitaamisen metodia ei kukaan ole tässä maailmanajassa vielä ehtinyt patentoida.

AJATUSKOKEEMME ON tietenkin lapsellinen ja barbaarinen. Ei kukaan todellisuudessa ole tällä tavoin mustasukkainen omista ideoistaan. Jopa yksityisomistuksen idea on omistamisen arvoinen vain siinä määrin kuin siitä voidaan johtaa jotain taloudellisia tai sosiaalisia hyötyjä. Yliopistomaailmassa kai lähinnä sosiaalisia.

En minä tässä kuitenkaan mitään tiedonanarkismia ole peräänkuuluttamassa. Onhan selvää, että jokainen haluaa kunnian oman ajattelunsa tuotoksesta. Paitsi tietenkin siinä tapauksessa, että allekirjoittaneen tavoin ajattelee suurimman osan aikaa täysin kunniantomia ajatuksia.

(Kaikki oikeudet luovutetaan.)

VAPAALLA

Freejazz-bändi hajosi, koska jäsenet käyttäytyivät tahdittomasti toisiaan kohtaan.

Amatööreille nauretaan Annelissa

Keskiviikkona 4.4. järjestettiin ensimmäinen stand up -ilta Jamkon tämän vuotisessa amatööreille suunnatussa kilpailussa. Karaoke-ravintola Annelissa keski-

KAMPUS KINO

Ti 10.4. klo 19

Oceans

(Ranska/Sveitsi/
Espanja 2009)

Häikäisevä valtameridokumentti Oceans luo katseen ihmeelliseen vedenalaiseseen maailmaan. Oceans on kuvattu neljän vuoden aikana yli viidessäkymmenessä kuvauspaikassa, maailman kaikilla valtamerillä ja syvemmällä kuin vedenalaista ekosysteemiä on koskaan pystytty kuvaamaan.

Ti 17.4.

Night Visions

klo 19

Redneck

(Italia/Englanti 1973)

Redneck on brutaalin nihilistinen, henkilövetoinen italo-crime ajalta, jolloin lajityyppi sai osakseen hetken kansainvälistä huomiota ja rahoitusta. Silvio Narizzanon pessimistinen ihmiskohtaloiden kuvaus kulkee Sergio Corbuccin westernien viitoittamia latuja.

klo 21

Last Days Here

(USA 2011)

Doom metal legenda Pentagram on Suomessa juuri nyt suosittu kuin koskaan. Last Days Here kertoo Pentagramin keulahahmon, täysin arvaamattoman, superlahjakkaan mutta elämänsä armottoman ruvelle päästäneen Bobby Lieblingin tarinan.

Ti 24.2. klo 19

Viimeinen tango

Pariisissa

(Ranska/Italia 1972)

Viimeinen tango Pariisissa on italialaisen Bernardo Bertoluccin aikanaan suurta kohua aiheuttanut draama. Elokuva kertoo nuoresta hemmotellusta naisesta (Maria Schneider) ja keskikäisestä masentuneesta leskimiehestä (Marlon Brando). Päähenkilöt kohtaavat sattumalta tyhjässä huoneistossa, ja aloittavat hurjan seksisuhteen vailla nimiä, rajoja ja sitoumuksia. Elämä näyttääkin olevan paljon helpompaa vailla mustasukkaisuutta ja turhaa suremista.

Vuosijuhlilla kunnioitetaan ja sukupuolirooleja

Osa opiskelijoista kaipaisi pöytäjuhlan sijaan kaiken kansan festareita. Pönötysperinteet saavat kritiikkiä puheista ja lauluista, joissa juhlitaan sukupuolinormeja ja pilkataan venäläisiä.

JYYN vuosijuhlat järjestettiin perinteiseen tapaan 24. maaliskuuta. Illallisjuhlaa puheineen vietettiin reilun sadan hengen voimin ravintola Priimuksella ja pääsymaksuttomilla jatkoilla pyörähdeltiin Virta Vie -tanssiorkesterin sekä elektro duo Ukkosmaineen tahtiin Ilokivellä. Pelkällä opintotuella elävällä riviopiskelijalla ei ollut varaa 65 euron illalliskorttiin, joten kyselimme juhlavierail-

ta, millainen meno illallisella oli.

Ensimmäistä kertaa vuosijuhlissa olleen edustajiston puheenjohtajan Eetu Heiskan mielestä juhlalähtö onnistuivat mainiosti. "Tunnelma oli rento, mutta kuitenkin asiaankuuluvan juhla", hän kommentoi. Niin Heiskan kuin JYYn hallituksen puheenjohtajana vuonna 2003 toimineen Teemu Jaatosenkin mielestä juhla- ja perinteitä tulee vaalia. "Hienoa, että on taas palattu akateemiseen vuosijuhlaan kuuluviin perinteisiin sekä arvokkuuteen ja jätetty buffet ja vapaa pukukoodi", iloitsee Jaatinen.

JYYn entinen pääsihteeri Simo Pöyhönen oli mukana juhlissa parin vuoden tauon jälkeen. "Juhlat olivat helposti lähestyttävät, mutta kuitenkin sellaiset kuten akateemiset vuo-

sijuhlat yleensä ovat. 1990-luvulla ne olivat, vaatimaton on väärä sana, mutta eivät niin perinteiden mukaiset. Vuosijuhlat ovat hyvä paikka mm. yhteistyökumppaneille näyttämiseen", pohtii Yhteiskuntalan korkeakoulutetut ry:n toiminnanjohtajana nykyään työskentelevä Pöyhönen.

KAIKKI vieraat eivät nauttineet akateemisista perinteistä. "Juhla oli huomattavasti pönötysshenkisempi kuin aiempina vuosina", kommentoi kulttuurivaikuttaja Kyösti Ylikulju.

"Puheisiin miehelle ja naiselle joutui jopa suuttumaan. Nuorten ihmisten puheet eivät saisi olla sellaisia. Ne saattoivat loukata - ja loukkasivatkin - ihmisiä, jotka eivät kuulu tiettyyn

normiin."

Puheessa naiselle Eetu Heiska ylisti toista sukupuolta:

"Suomalainen nainen uhrautuu perheensä, uransa ja ystäväpiirinsä eteen. Illalla hän voi käydä miehensä kainaloon, tukeutua häneen ja tämän pienen inhimillisen hetken jälkeen hän jaksaa jälleen olla yhtä yliluonnollinen kuin aiemminkin. Sillä nainen on mystinen olento. Oikeastaan satuhahmo. Keijukainen, merenneito tai prinsessa."

Myös puheviestintää opiskeleva Kyösti Hagert kritisoi perinteisiä sukupuolirooleja korostaneita puheita. "Puheet naiselle ja miehelle olivat urpoimmat, mitä olen kuullut pitkään aikaan. Minusta on todella myötähäpeällistä, että mielestäni fik-

viikkoisin klo 20–22 järjestettävällä klubilla on tarkoitus löytää parhaat naurattajat finaaliin, joka järjestetään 25.4.2012.

Kilpailun voittaja palkitaan 400 euron arvoisella viihdepaketilla ja palkinnoista pääsevät nauttimaan myös muut hyvin sijoittuneet kilpailijat. Kilpailun järjestää JAMKO.

Jyrockiin kaivataan talkootyöläisiä

Jyrock-festivaali etsii ilmaistyövoimaa mm. lipunmyyntiin, cateringiin, roudaukseen, kuljetukseen ja kuljetussuunnitteluun.

Yhden päivän työpanoksesta kiotokseksi saa festaripassin, jolla voi

juhlia toisen päivän. Lisäksi talkoolaiset pääsevät rellestämään Jyrock-karonkkaan, jota kulttuurisihteeri Anniin Hartikainen mainostaa legendaarisesti.

Lisätietoja saa kulttuurisihteeriltä: kulttuurisihteeri@jyy.fi tai 045 137 1961.

Avusta Jylkkäriä

Jylkkäri on aloittanut säännölliset avustajapalaverit. Niissä kerätään palautetta ja ideoidaan tulevia lehtiä. Tule paikalle, jos lehti kiinnostaa.

Lisätietoa ja ajankohdat: jylkkari.fi/jylkkari/avustajaksi.

oitettiin perinteitä

KUVAT: SAMI NORRBACKA

sut ja hyvät tyytit sortuvat juhlapuheissaan ylistämään naista miestä alentamalla.”

KAIKKI haastateltavat olivat erittäin tyytyväisiä juhlien järjestelyihin ja Ilokiven jatkojen tunnelmaan. Näkemyksiä juhlien kehittämiseksi kuitenkin löytyy.

“Joka viides vuosi on hyvä pitää suuremmat juhlat isommilla resursseilla, enemmän vieraita ja laajempi ohjelma”, visioi Simo Pöyhönen.

JYYn viime vuoden hallituksen puheenjohtajan **Joonatan Virtasen** mielestä konservatiivinen pöytäjuhla ei ole koko JYYn perinne. “Voitaisiin yhdistää vapaammat ja mahdollisuuksien mukaan ilmaiset kansanjuhlat sekä pöytäjuhlat niille,

Kyösti Hagert

Puheet naiselle ja miehelle olivat urpoimmat, mitä olen kuullut pitkään aikaan.

— — — — —
jotka niistä pitävät, kuitenkin ilman juomalaulujen matalaotsaisinta rasismia ja heteronormatiivisia puheita sekä istumajärjestystä”, Virtanen ehdottaa.

Kyösti Ylikuljukin uudistaisi juhlia rennompaan suuntaan.

“Voisi jopa harkita, että koko juttu yhdistettäisiin isoksi festariksi.

Rehtori Aino Sallinen paljasti, että sitsilauluvihoista tuttu Kansainvälinen-väännös Mera brännvin on peräisin entisen Merita-Nordbankenin konserninjohtajan Hans Dalborgin kynästä. Sallisen mukaan Dalborg piti sanoitusta kirjallisen uransa huipentumana.

Ilokivessä olisi kirjaimellisesti kahden kerroksen bileet: alakerrassa jaettaisiin hernerokkaa ja yläkerrassa olisi pöytiintarjoilu”, Ylikulju maalailee.

Aino Sirén
Matti Lahdenmäki

FAKTA

Vuosijuhlissa laulettiin tänäkin vuonna perinteinen juomalaulu Kolhoosinainen, joka tunnetaan myös nimellä Sömai gusha. Teknillisen korkeakoulun dosentti Andrei Gurtov teki vuonna 2008 eduskunnan apulaisoikeusmiehelle kantelun laulusta venäläisiä syrjivänä. Helsingin yliopiston kansleri Ilkka Niiniluoto totesi apulaisoikeusasiamiehen selvityspyntöön vastatessaan laulun olevan epäasiallinen, eikä sitä olisi hänen mukaansa pitänyt ottaa promootiotilaisuuden laulukirjaan. (Lähde: Ylioppilaslehti 11/2008)

Frontside Ollien esikuva

DIVARIN
HELMI

Robin: Rullalauta ABC / Puhtaat purjeet (Polarvox 1979)

VUONNA 2525 -hitillä 1960-luvun lopussa kuuluisuuteen noussut suomalaislaulaja Robin eli Esa Simonen kuului niihin 60-luvun poppareihin, jotka opiskelivat porvarillisen ammatin laulu-uran ohessa. Liikunnanopettajaksi valmistunut Robin alkoi 1970-luvulla yhdistää musiikkia ja päivätyötä, joten hänen tuon tuonnostaan löytyy peruskokemuksen ohella liikunta-aiheisia levyjä. Robin lanseerasi aerobicin suomalaisversion Jytäjumppa-nimellä ja julkaisi myös kiitettävän määrän jumppakasetteja, joiden taso on varsin vaihteleva. Liikunta-aiheiseen tuotantoon kuuluu myös skeittausta yleistävä single Rullalauta ABC.

ENSIMMÄINEN suomalaisen skeittausaiheinen levy

lienee Bamalama-yhtyeen vuonna 1978 julkaistu single Laudat rullaa näin, joka kertoo kuvitteellisesta skeittijengistä Helsingin Kaivopuistossa. Perässä tulivat Easy-yhtyeen Kiihtyy vauhti lautojen sekä Rullalauta ABC, jonka teksti ei skeittauksen hehkutuksessaan pääse kovin syvälle. Kappaleen minäkertoja laulaa elävänsä laseraikaa ja siksi harrastavansa modernimpia liikuntamuotoja kuin vanhemmat tai sisarukset. Kappaleen kertosäkeen ho-

kema "Kaikki huutaa hojo hojo, toki rullalautaa!" ei muodostunut ainakaan vuosikymmeniä kestäväksi suosikiksi.

AUTENTISUUS on populaarimusiikin keskeisiä käsitteitä, ja varhaisnuorten musiikissa se ilmenee artistin uskottavuutena suhteessa esittämäänsä materiaaliin. Jos teineille suunnatussa musiikissa lauletaan teinien maailmasta, esittäjänkin täytyy olla nuori, jotta yleisö tuntee laulujen kertovan esittäjänsä oikeasta elämästä. Robin oli Rullalauta ABC:n tekemisen aikaan 34-vuotias, ja vaikka hänellä on levynkansassa koulureppu, nalle ja rullalauta, se ei tuo paljoakaan lisää uskottavuutta teinien silmissä. Aikuinen mieskin voi toki laulaa skeittauksesta, mutta minä-muodon käyttäminen tekstissä ei silloin ole välttämättä järkevää.

TURKULAISEN teinisuosikin, 13-vuotiaan Robinin Frontside Ollie ei siis ole ensimmäinen suomalainen Robin-nimisen laulajan skeittausaiheinen kappale. Ei ole vaikea arvata, miksi 2010-luvun Robin puhutteli varhaisnuoria enemmän kuin 1970-luvun Robin.

Mikko Mattlar

Sarjassa esitellään unohtuneita kulttilevyjä.

ARVIOT

Valhe ja totuus – lauluja Ad Astra

Draamalliseksi konsertiksi nimetty esitys sisältää niukasti esittäviä elementtejä, mutta lauluja reilun tunnin esitykseen on mahduttettu kattavasti.

Tutuinta osastoa on esimerkiksi Agit Propin tunnetuksi tekemä Oppimisen ylistys, vähemmän varmaa valintaa edustaa esimerkiksi hauska Jyväskylän tytöt.

Työväenteemaiset laulut (valtaosa **Kaj Chydeniuksen** sävellyksiä) ovat sanomaltaan isoja, mutta sulatteluun saati vaikuttumiseen ei juuri ole aikaa, kun yhdeksän eri laulajaa asuttavat perä perää areenalle vähän liiankin liuku-

hihnamaisesti.

Orkesteri soi monipuolisesti, mutta liekö ensi-illan jännitystä, ettei esiintymisen riemu varsinaisesti pirskahtelee yleisöön saakka.

Laulutaidoiltaan kukaan ei nouse ylitse muiden, ja esityksen parhaat hetket koetaan silloin, kun laulajia on useampi.

Esimerkiksi Natalia, Lemmin sinut hankeen ja Muistatko Baikalin rannat soivat jo oikein ko-measti.

Siten työväen lauluja pitääkin laulaa – voi-malla ja yhtenä rintamana.

Jaana Siljamäki

"Joukkolaulanta toimii"

Jaakko Laitinen & Väärä Raha: Yö Rovaniemellä Helmi levyt

Yö Rovaniemellä on vuonna 2009 perustetun Jaakko Laitinen & Väärän rahan toinen studioalbumi. Esikoislevy ei täysin onnistunut välittämään bändin iloista livemieninkiä, ja tuolloin kokonaisuus jäikin hiukan valjuksi.

Nyt onkin ilo kuulla kuinka Yö Rovaniemellä –levylle bändi on selvästi tiukentanut otettaan, ja läpi levyn kuuluu aiempaa ammattimaisempi ote.

Kaikki laulujen tekstit ovat lähtöisin Laitisen terävästä sanoituskynästä. Mainittakoon että etelässä kasvaneen kuuntelijan korvaan sanoituksissa käy hiukan mie –sanon käyttö, mutta suotakoon se tehokeinona tälle Lapland-Balkanin ainoalle edustajalle.

Läpi levyn vietetään kulkurielämää, etsitään rakkautta, löydetään ja menetetään se. Lopulta päädyttään istumaan iltanuotiolla, kunnes aamun tullen on jälleen aika jatkaa matkaa.

Sävellyksiin on osallistunut tasapuolisesti koko bändi, ja onpa mukaan saatu mahduttettua pari venäläistä kansansävelmääkin, kuten levyn parhaimmista kuuluva Äiti kulta. Muihin tähtitetkiin kuuluu levyn nimikappale, sekä vastustamattomasti mukaansatempaava Tanssi tanssi!

Jaakko Laitinen & Väärä raha tuo nykykaan säveliä menneestä maailmasta, jota ei enää ole jos sitä koskaan olikaan. Seuraava luonnollinen askel yhtyeelle olisikin tehdä cameo-rooli **Aki Kaurismaen** seuraavassa elokuvassa.

Juha Stenholm

"Menneen ajan etsijöille"

Olavi Uusivirta: Elvis istuu oikealla Johanna Kustannus

Ikoa löytyy loskaa ja lätäköitä, mutta kaiuttimista kantautuu kesä. Näin ainakin, jos soittimessa pyörii Olavi Uusivirran uutukainen Elvis istuu oikealla.

Albumi kuulostaa ajattoman raikkaalta, muttei ole teennäinen tai komi. Vapautunut fiilis välittyi kuulijallekin.

Avausräita Auringon lapsi asettaa tunnelman kohdilleen. Sitä seuraava Nuoruus ei vakuuttanut vielä singlenä, mutta pelittää paremmin osana levyä. Elvis istuu oikealla ei ole vain nippu kivoja kipaleita, vaan loistavasti toimiva kokonaisuus. Huonoimpia kappa-

leita on vaikea nimetä, sillä taso pysyy korkealla lähes-tulkoon koko ajan.

Edellisellä levyllään, vuoden 2010 Preerialla, Olavi Uusivirta pöimä vaikutteita post-punkista. Nyt Uusivirta uusiutuu jälleen. Sovituksissa soittimet puhaltimista pianoon soljuvat sulassa sovussa. Äänimaailma on entistä monimuotoisempi ja kepeämpi. Muutos on ehdottomasti onnistunut.

Elvis istuu oikealla on laatumusiikin riemujuhla. Samalla se on kenties Uusivirran paras levy, jolle toivoisi suurempaakin suosiota. Vanhat fanit eivät tule pettymään. Uusivirta voittaa puolelleen myös runsaasti uusia ihailijoita, jos levy saa ansaitsemaansa huomiota.

Arimo Kerkelä

"Oodi ilolle"

Nälkäpeli Ohjaus: Gary Ross

Nälkäpeli sijoittuu synkkään tulevaisuuteen. Yhdysvaltain raunioille on pystytetty uusi, vyöhykkeisiin jaettu valtio.

Pääkaupungissa eletään yltäkyläisesti, mutta muualla kärsitään kurjuudesta. Kaiken kukkuraksi köyhälistöä rangaistaan Nälkäpelillä – kilpailulla, johon valitaan vuosittain kaksi teiniä jokaiselta vyöhykkeeltä. Peliin henki on selvä: nuoret viedään syrjäseudulle, ja viimeinen hengissä on voittaja.

Asetelma tuo mieleen japanilaisen Battle Royalen, mutta Nälkäpeli seisoo tukevasti omilla jaloillaan. Kirjaan perustuva elokuva esittelee uskottavan ja mielen-

kiintoisen dystopian. Maailman lisäksi myös pääjuoni on kunnossa. Hurja käänneitä ja vauhdikasta toimintaa riittää, kun 12. vyöhykkeen kisaaja Katniss (erinomainen Jennifer Lawrence) taistelee hengestään.

Onnistumiset jatkuvat, sillä Nälkäpeli loistaa kaikilla osa-alueilla. Näyttelijät tekevät hienoa työtä, musiikki jää mieleen ja elokuva vie mukanaan.

Vaikka kestoa on liiki kaksi ja puoli tuntia, ei suvan-tokohtia juuri löydy. Jatkoa on luvassa jo ensi vuonna, kun kirjasarjan toinen osa tuodaan valkokankaalle.

Toivoa sopii, että jatko-osat jatkavat Nälkäpelin vii-toittamalla tiellä. Suunta on nimittäin oikea.

Arimo Kerkelä

"Erinomainen elokuvansovitus"

JYY kiittää vuosijuhlayhteistyöstä

IN ENGLISH

International students should leave Jyväskylä with something other than just a piece of paper. They should be able to take home networks and work experience as well.

Demi Smoloktou
chairperson of IDESCO

New association for international students

The international degree students of the University of Jyväskylä have organised themselves under an association.

THE CHARTER of foundation for the International Degree Student Community of Jyväskylä, or IDESCO for short, was signed by seven students of the university on 22nd of February. On 17th of March the association had a kick off party at Opinkivi.

According to their **Demi Smoloktou** IDESCO aims to bring together all the international degree students scattered around in the different departments and faculties of the university.

The association also aims to provide a link between the students and the university and also towards the student union. It is open to join for all the students studying in master and doctoral programmes at the University of Jyväskylä.

PROBLEMS in communication between the university and international students has been one of the incentives to found IDESCO: "International students often don't get the right information at right time, or the information is available only in Finnish," Smoloktou explains. "There are so many services offered by the university and it's really a pity if the students don't find them," continues **Georgios Mertikas**, the membership coordinator of IDESCO.

It seems like there was a call for something like IDESCO. The board members tell they have felt really welcome by both the university, student union and local community in general. "More than welcome," emphasizes Demi Smoloktou. One of the official goals of the university is to become more international, and international degree students are a crucial part of achieving it.

THE FOUNDING members asked and received help from the student union and IDESCO has been founded in close cooperation with the student union's subcommittee for international affairs (SIA) and the subcommittee will be an important cooperation

IDESCO aims to help the international students get in touch with local businesses and the other way around, tells Demi Smoloktou.

partner for IDESCO in the future. Also the city of Jyväskylä has been interested in cooperating with the new association and the rector of the university, **Aino Sallinen**, is going to meet the representatives of IDESCO to discuss the affairs of international degree students.

IDESCO is planning to cooperate with a lot of different local, national and international organisations. One of their goals is to help the international students get in touch with local businesses and the other way around. International degree students need opportunities for internships and often the local businesses would be interested in having them as interns, but don't know how to get in touch with these students. IDESCO is already working on fixing this lack of communication by organising internship workshops aimed for international students.

"International students should leave Jyväskylä with something other than just a piece of paper. They should be able to take home networks and

work experience as well." says Smoloktou.

This is especially important, if we want the students to stay in Finland and Jyväskylä after finishing their degree.

IDESCO plans to network with similar organisation in other Finnish universities and eventually also internationally, at least Europe-wide. Also the possibility to apply for EU-funding has been considered.

ONE OF THE challenges IDESCO will face in the future will certainly be recruiting new active members to keep the association going. A lot of master students are staying in Jyväskylä only for a year of active studying and finishing their theses from their home countries.

But maybe by creating a sense of community and reaching to the new students arriving next autumn they will be able to achieve to continuity needed for running a successful student association.

Annimaria Valli

WILLIE'S LESSON

Modern Finnish Myths

AS WITH any nation, Finland has its share of myths and misconceptions. While I by no means intend to provide a comprehensive list of these modern legends, I do feel it is important to clear the air regarding three of the most persistent of these fables.

There's nothing more beautiful than a Finnish woman fresh from the sauna.

I call bullshit! Of all the myths about modern Finland, this one is quite possibly the oldest and most deeply engrained in the culture. I'm not sure whether it was a suffering husband or boyfriend that came up with this tall tale in an effort to placate his spouse, or if it was first uttered by a mother hoping to reassure an insecure daughter, but it is obviously a stroke of genius forged under extenuating circumstances. This old saw has been repeated so often that some people actually believe it. It is true that anyone who has just had a sauna looks clean and invigorated, but to say that they are at their most beautiful is quite simply false.

The skin has been steamed and scrubbed until it resembles the hue of a freshly boiled crayfish and the post-sauna wardrobe of the average Finnish woman can hardly be described as alluring. I conducted an informal, nonscientific survey and the response that I received from every authentic Finnish lady to whom I posed the question "Do you find yourself most attractive immediately after you have had a sauna?" was a round of semi-hysterical laughter followed by an emphatic "no".

There is no corruption in Finland.

Finland has one of the lowest rates of corruption in the world, but this does not mean that corruption does not exist. While it is true that you don't have to bribe petty bureaucrats or police officials as part of your daily routine here, there are informal networks of, as we say back in the States, "good old boys" who are more than happy to

scratch each other's backs in the conference rooms of corporate and government offices. Corruption on the streets is far less sophisticated than corruption in the suites, and therefore much easier to expose, hence the fact that Finnish police and pencil pushers are most unwilling to take bribes. Also, they already make good wages – why take chances? The statistics on corruption in Finland are also somewhat misleading – only offences related to bribery are entered into the official statistics. Misuse of a public position, which some people might consider to be a form of corruption, is not considered. One regularly reads about accusations of this type of corruption in the papers, usually involving decisions made at the municipal level of government regarding zoning issues. The laws in Finland are not clear when it comes to corruption and good old boy networking, so I guess legally one could argue that it isn't corruption at all, just business as usual.

Finns are shy.

This is a common misconception which I believe can be attributed to cultural differences and misconceptions. While Finns do have a tendency towards being a bit more reserved than people originating from countries in the more southern reaches of Europe, or North and South America, I feel it is a mistake to say that this is because Finns are shy. Finns are just kind of different, and one of the things that make them so is that they tend to keep their mouths shut unless they have something useful or important to say. After all these years that I have spent here, I come to find it rather nice that one doesn't have to talk about nothing with total strangers. I actually like riding the bus and not having to talk to anybody. If you really have a problem with Finns being "shy", put a few shots of liquor into one of them and see what happens.

Willie Lahti

MENOT

Vielä ehtii nähdä Globally Wantedin

Circus Uusi Maailma esittää Globally Wantedia Huoneteatterissa vielä 17.4. asti. Helsingin Sanomissakin kehuttu esitys käsittelee parisuhdeväkivaltaa parkourin, akrobatian ja tanssin keinoin.

Illallinen Breliä Vakiopaineessa

Timo Tuominen tarjoilee illallisen Breliä. Kansallisteatterin näyttelijänä tunnettu Tuominen esittää parisen kymmentä laulua.

"Äiti jo paistaa biblia kiinni, poikas on menossa helvettiin! Mathilde on täällä taas!"

Liput 12 euroa. Vakiopaine. 15.4.

Ad Astra laulaa jälleen

Vuonna 2005 esitetty Puhle Minulle Rakkaudesta – Kaj Chydeniuksen lauluja saa nyt jatkoa muutamaa muunkin säveltäjän teoksiin.

Pekka Huttunen on sovittanut laulut kokoonpanolla kontrabasso – piano – huilu – viulu – bassoklarinetti.

Opiskelijaliput 10 euroa. Poppari.

Se on täällä: Jyrock 2012!

Jyrockin tavoitteena on tuoda esille ennakkoluulottomasti vaihtoehtoista populaarimusiikkia sekä tarjota nousuille yhtyeille esiintymismahdollisuuksia. Yhden päivän lippu 18, kahden päivän lippu 25 euroa opiskelijoille.

Ilokivi. 20.4.–21.4.

Venäläinen kirja ja sahansoittoa

Jevgeni Grishkovetsin Joet-romaanin suomennoksen julkistamista juhli-taan, kun suomentaja kertoo kirjailijasta, venäjän lehtori tuo mukaan venäläisen näkökulman ja Keijo Siekkinen kertoo lukijan tunteja.

La Sega del Canto soittaa. Vapaa pääsy. Vakiopaine 12.4.

Jylkkäri on luettu.

Jyväskylän yliopiston opiskelijoista 58% tarttuu Jylkkäriin heti sen ilmestyttyä.

Mainokset lehteen myy Heli Uusi-Uitto
e-mail: heli.uusi-uitto@opiskelijamediat.fi
puh: 044 5000 460

www.jylkkari.fi

Kulttuuriravintola
Ylä-Ruth
Seminaarinkatu 19
Jyväskylä

TULE NAUTTIMAAN
lauantai-illoista
hyvän musiikin
parissa
ja samalla
voit katsoa
mitä etua on
opiskelija-
kortistasi.

Löydät meidät
myös facebookista!!

TIETOVISA
joka tiistai klo 21

Kahvihäppäri

joka päivä
klo 15-17

Hinta vain
0,50 €

ilokivi
OPISKELIJOIDEN OMA LOUNASRAVINTOLA

MA 9.4.

Pääsiäispäivä – Ilokivi suljettu

MA 16.4.

Kukkakaalilasagnette
Lohipihvit
Mangobroileri

MA 23.4.

Kasvisjuustokeitto
Sitruunainen turskaleike
Jauhelihalasagne

TI 10.4.

Kasvissosekeitto
Kalaleike
Keitetyt nakit, perunaseose

TI 17.4.

Kasvisnuudeliwokki
Kalkkunapihvi
Riistakaristys

TI 24.4.

Perunaohukaiset, porkkanamuhennos
Barbequekalkkunakastike
Kinkkukiusaus

KE 11.4.

Kasvismakaronilaatikko
Makaronilaatikko
Kalakeitto
Yrttikalkkunakastike

KE 18.4.

Feta-pinaattipiirakka
Currykala
Hawaijilainen porsaspata

KE 25.4.

Kasvislinssikastike
Kalamurekepihvi
Karjalanpaisti

TO 12.4.

Aurajuusto-punajuurikiusaus
Silakkapihvit, kermaviilikastike
Burgundin lihapata

TO 19.4.

Kasviskolmiot, tomaattisalsa
Tonnikalatortillat
Kebabwokki
HUOM! AVOINNA 11-14

TO 26.4.

Parsakaali-pinaattipiivhi
Yrttiporkkanasei
Jauhelihamaksapihvit

PE 13.4.

Kasvispyörökät
Juustoinen lohikastike
Kinkkupizza

PE 20.4.

JYROCK – Ilokivi suljettu

PE 27.4.

Bolognan soijakastike
Jauhelihakastike,
spaghetti
Pyttipannu

LOUNAS PÄIVITTÄIN KLO 11-16

Opiskelijahinta 2,60 e sisältää leivän, levitteen ja juoman.
Jatko-opiskelijat 5 e, muut 5,60 e

Myös vegaanivaihtoehto joka päivä.
Ruokalistat netistä: www.jyy.fi/ruokalistat

Feministille lihavuus on poliittista

Hannele Harjunen sanoo päätyneensä sukupuolen-tutkijaksi, koska karsastaa vääryyttä. Hän arvostelee lääketieteellistä lihavuus-käsitystä ja peräänkuuluttaa avointa keskustelukulttuuria.

”MINUT VETI naistutkimukseen varhain kehittyneet sosiaalinen oikeudentunto. Minut on kasvatettu sillä tavalla, että tytöt ja naiset pystyy tekemään ihan mitä haluaa ja ne ei ole kenenkään piikojia.

Minua on hyvin nuoresta asti otannut päähän, miten tyttöjä kohdeltiin eri tavalla kuin poikia. Muistan vielä 80-luvulla, kun olin ala-asteella viimeisillä luokilla, että luokassa keskusteltiin presidenteistä. Kun sanoin, että kyllä nainenkin voi olla presidentti, niin minut naurettiin täysin pihalle siellä. Kaikki muut oli sitä mieltä, että nainen ei voi olla presidentti. Tämä on yksi semmoinen avainhetki minun elämässä.

HAIN JYVÄSKYLÄN yliopistoon opiskelemaan yhteiskuntapolitiikkaa ja englantilaista filologiaa ja pääsin molempiin. Tämä oli vuonna 1990. Näitten väliin tuli sitten naistutkimus. Valmistuin maisteriksi 90-luvun puolivälin tienoilla.

Pitempi breikki sekä Jyväskylästä että Jyväskylän yliopistosta oli 2007-2009 kun olin Ruotsissa Uumajan yliopistossa töissä. Sitten muuten olen ollut Jyväskylän yliopiston uskollinen opiskelija ja työntekijä.

RUOTSISSAOLOKAUSI oli minulle siinä mielessä aikamoinen vedenjakaja, että mielestäni lähdin ihan erilaisesta keskustelukultuurista Suomesta kuin mihin palasin. Siinä välillä oli tullut tällainen maahanmuuttokriittinen keskustelu, lainausmerkeissä. Samoin tietynlainen miesaktivistiporukka oli jotenkin aktivoitunut tai ainakin tulut kovaaäänisemmäksi.

Kun tulin takaisin Ruotsista niin siinä meni varmaan kolme viikkoa kun sekä tutkimukseni että ulkonäköni oli ruodittavana erään miesaktivistin blogissa. Se oli aikamoinen kotiinpalu. Siinä sitten tajusi että ahaa, tällä tavalla selvästi pyritään hiljentämään ihmisiä.

Samana kesänä oli myöskin keskustelu naistutkimuksesta yleensä ollut käynnissä Suomessa. Silloin oli näitä Helsingin Sanomien galu-jeja, niillä on tämä raati siellä, esimerkiksi siitä, onko naistutkimus tiedettä.

Tämähän on pöyristyttävää, että missä vaiheessa yliopistossa vuosikymmeniä ollut tutkimusala on huutoäänestyskysymys, että onko se tiedettä vai ei.

NYT SITÄ aktivoitumista myöskin toiselta puolelta on tapahtunut. Myöskin muiden on kerrottava näkemyksiänsä, että ei nyt näytä siltä, että koko Suomi on täynnä pelkkiä rasistisia homofoobikkoja jotka vihaa naisia. Koska niin toki ei ole.

Ruotsissa keskustelu sukupuolirooleista ja feminismistä on hyvin toisenlaista kuin Suomessa. Siellä on nuorempi sukupolvi naisia ottanut sen hyvin hanakasti käyttöön. Täällä käsitykset feminismistä on toisinaan hyvin vanhakantaisia ja tunkkaisia. Toivoisin että se olisi myös täällä enemmän nuorten naisten liike. Ruotsissa on mahdollista puhua sukupuoleen liittyvistä asioista ilman, että ne ammutaan aggressiivisesti alas tai leimataan triviaaleiksi kysymyksiksi.

LIHAVUUDEN tutkimus tuli oikeastaan mukaan vasta jatko-opinnoissa. Silloin se oli niin vahvasti lääke- ja terveystieteellisen tutkimuksen paaluttama kenttä, että ei ollut edes lähdey purkamaan, että voisiko tätä tutkia sosiologisenä ilmiönä, esimerkiksi tutkimuksen näkökulmasta.

Lähdin sekä omien kokemusteni että akateemisen tietämykseni ajamana tekemään tutkimussuunnitelmaa. Minulla oli itselläni kokemusta siitä, lihavuudesta, niin sanotusti lihavasta lapsesta laihaksi teiniksi ja kaikkea siltä väliltä.

Pyrin löytämään eri keinoja ja näkökulmia, että miten lihavuutta ja sukupuolta voidaan tarkastella yhteiskunnallisena kysymyksenä. Tutkin esimerkiksi lihavuuden stigmaa, että miksi se lihavuus on niin paha asia. Siinä kietoutuu useat asiat, siinä on ajatus terveydestä ja sairaasta ruumiista, mutta myös hyvin vahvana käsitykset siitä, millaisena lihavaa

ihmistä stereotyyppisesti pidetään. Yleensä on myös arvioitavana henkilön persoona, älylliset ja moraaliset ominaisuudet.

VARSINKAAN lääketieteen puolella ne ei aina ymmärrä että mitä ne tekee. Elikkä kun ne puhuu terveydestä, niin ne ei ymmärrä normittavansa myös sitä mikä on oikeanlaista ja mikä on vääranlaista, oli kyseessä sitten ulkomuoto tai elämäntapa. Terveydestä tehdään moraalikysymys.

Esimerkiksi lihavuuden suhteen on hyvin tyypillistä, että siitä puhutaan yksilön ongelmana. Nykytiedon mukaan sekä monet lihavuuden syistä että mahdollisesta laihtumisesta on aikalailla yksilön ulottumattomissa. Esimerkiksi kysymykset sosioekonomisesta tilanteesta, siitä, mikä on oma tietotaso, henkilöhistoria, genetiikka.

Paino ja ruumiin koko, sen sääteily ja kontrollointi on osunut huomattavasti vahvemmin perinteisesti naisruumiiseen. Naisruumiissa nimenomaan ulkonäkö ja muoto on ollut huomionkohteena. On ajateltu, että naiselle ruumis on pääomaa, jolla se pääsee naimisiin, jolla se menestyy parisuhteessa.

MIESTEN KOHDALLA taas ruumis, mitä siitä on arvioitu, on enemmän liittynyt toiminnallisuuteen; miten vahva se ruumis on, mitä se pystyy tekemään. Nykyään tilanne on jo toinen, elikkä myöskin miesruumiiseen kohdistuu ulkonäön arviointia ja paineita. Ainakin näissä nuoremmissa ikäluokissa miehillä ei varmaan ole kauhean paljon pienemmät paineet. Mutta poikien ja miesten

suhteen tästä

tiedetään vähemmän, koska tutkimusta on tehty vähemmän.

NYT 2000-LUVULLA on ollut hyvin vahva lihavuusepidemiadiskurssi, eli puhutaan siitä, että lihavuus on maailmanlaajuinen ongelma ja sille pitää tehdä jotakin. Se keskustelu meni niin överiksi, että se on synnyttänyt varsin laajaa kriittistä arviointia myös terveystieteen ja lääketieteen sisällä. Että mistä nyt oikeastaan puhutaan ja kenen intresseistä käsin.

LAIHDUTUSBISNES ja lääkebisnes on varmaan suurimpia bisneksiä. Molempien etuna tietysti on se, että suurin osa ihmisistä on terveitä, mutta silti tarvitsee lääkkeitä tai käyttää jotain tuotteita jotka tekisi niistä toisenlaisia.

Ilman mitään suurempia salaliitto-teorioita, niin kyse on kauhean monimutkaisesta asiasta, jossa on paljon sellaisia tutkimattomia kytköksiä, jotka ei ole ihan täysin selviä. Kenen suulla esimerkiksi sellainen lääkäri puhuu, jonka palkan maksaa lääkefirma, jolle se on itse kehittännyt laihdutus-tuotteen?”

Minna
Tiainen

SONAATTIN TOIMIPISTEET

SONAATTI
elinvoimaa ja makuelämyksiä

SONAATTIN TOIMIPISTEET

TOIMIPISTEIDEN RUOKALISTAT NETISSÄ
WWW.SONAATTI.FI

www.sonaatti.fi

FOOD ALBUM vol. VII
OUT NOW

RAVINTOLA AVOINNA:	KEITTIÖ AVOINNA:
SU 14-22	SU 14-20
MA 14-24	MA 14-21.30
TI-TO 14-01	TI-TO 14-21.30
PE 14-02	PE 14-22
LA 12-02	LA 12-22

SOHWI

VAASANKATU 21, PUH. (014) 615 564
WWW.SOHWI.FI

Jos et tiedä mitä tehdä,
lue Jylkkäriä.

Kehys LOMPAKKO eri värejä
6,95 (14 €)

KEVÄÄN UUDET VYÖT SAAPUNEET

Monilokero LOMPAKKO myös mustana
12,95 (18 €)

PIGEON LAUKKU Olkahihnalla Musta, rusk., valk., pinkki
34,95

PIGEON LAUKKU Olkahihnalla
34,95

Monipuolinen VETO-LAUKKU
-60%
29,95 (82€)

- laakeroidut pyörät
- +20 % suurennettävä
- musta/pun, musta/turk.
- 50 x 35 x 20 cm

RAJOITETTU ERÄ

Paljon ihania KÄNNYKÄKOTELOITA
4,95 (7 €)

Kevät on saapunut

Kysy opiskelija-alennusta

MINI LAUKKU

Laukkujen erikoisliike palvelua jo vuodesta 1975 - P. (014) 614 465

Asemakatu 5, **forum** Ark. 9.30-20, la 10-17

Shoppailu Sunnuntai
Palvelemme sunnuntaisin klo 12-16

Jyväskylän yliopiston ylioppilaskunta hakee siviilipalvelusmiestä

Siviilipalvelusmies toimii pääosin Jyväskylän Ylioppilasllehdessä valokuvaajana sekä graafikkona. Tarvittaessa hän tekee myös muita toimituksen töitä: kirjoittaa juttuja ja taittaa lehteä.

Kuvankäsittelyssä lehden ohjelmana on Photoshop ja grafiikan tekemisessä Illustrator, joten niiden tuntemus on edellytys tehtävän hyvässä hoidossa. Taittamiseen käytetään Indesignia.

Vapamuotoisen hakemuksen tulee olla perillä Ylioppilastalolla JYYn keskustoimistossa tai sähköpostissa paatoimittaja@jylkkari.fi 30.4.2012 klo 14.30 mennessä.

Postiosoite:
JYY, Keskussairaalantie 2, 40600 Jyväskylä.
Kuoreen tai sähköpostin otsikkoon merkintä "Ylioppilasllehden siviilipalvelusmies".

Hakijalla tulee olla koulutusjakso suoritettuna niin, että hän voi aloittaa palveluksen 1.7.2012.

Lisätietoja antaa arkisin päätoimittaja Jarno Liski, puh. 045 137 1957 tai paatoimittaja@jylkkari.fi

Hakijan kannattaa tutustua lehteen esimerkiksi netissä: <http://www.jylkkari.fi>